

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО КУРС ЛЕКЦІЙ

Автор:
старший викладач
Кравченко
Юлія Вікторівна

ЛЕКЦІЯ 1:

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ЯК ГАЛУЗЬ ПРАВА

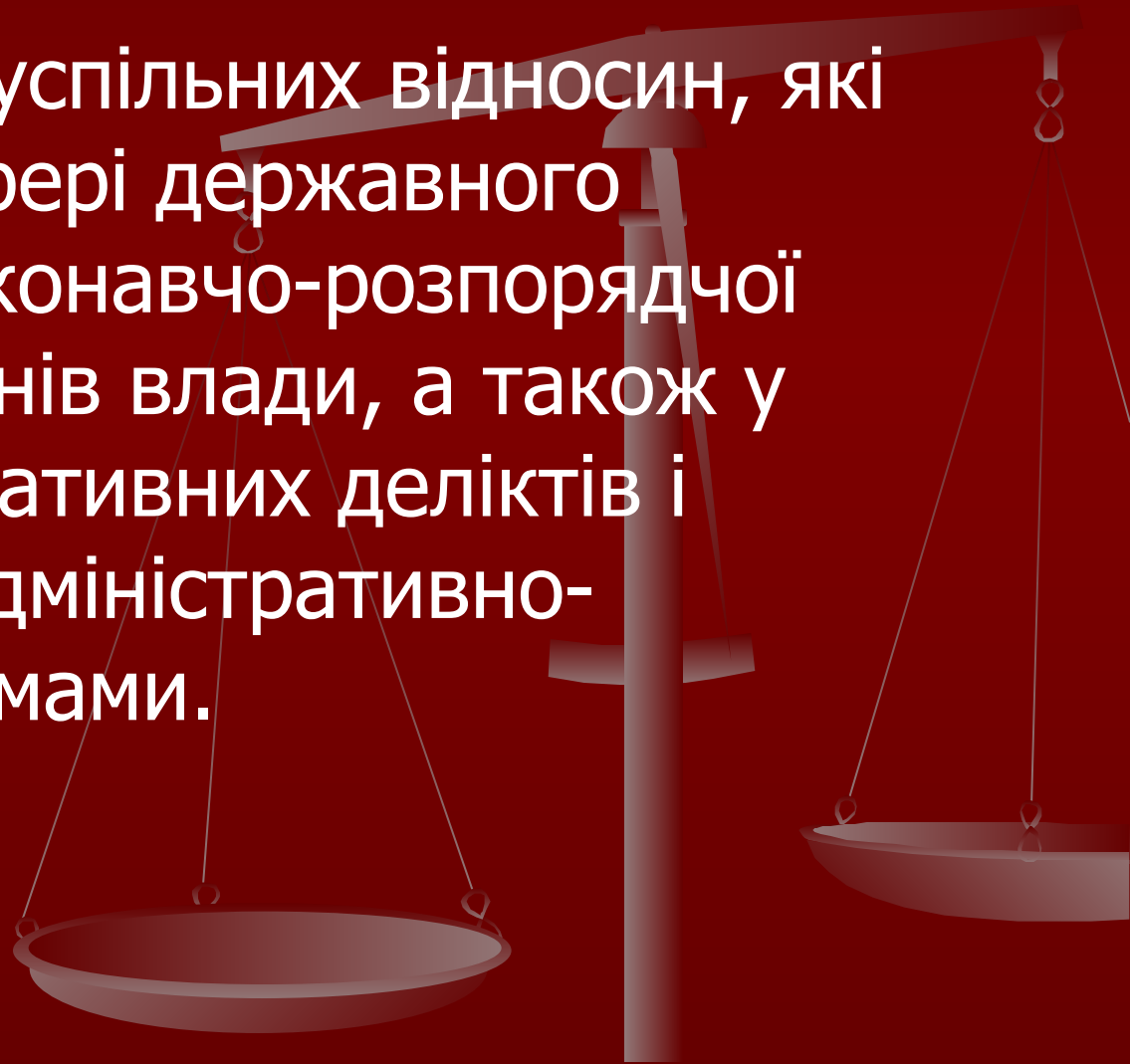

- Адміністративне право є однією з найбільш важливою галуззю правової системи будь - якої країни.
- Зазначена галузь вітчизняного права разом з Державним, Цивільним та Кримінальним правом входить до системи фундаментальних галузей українського права.

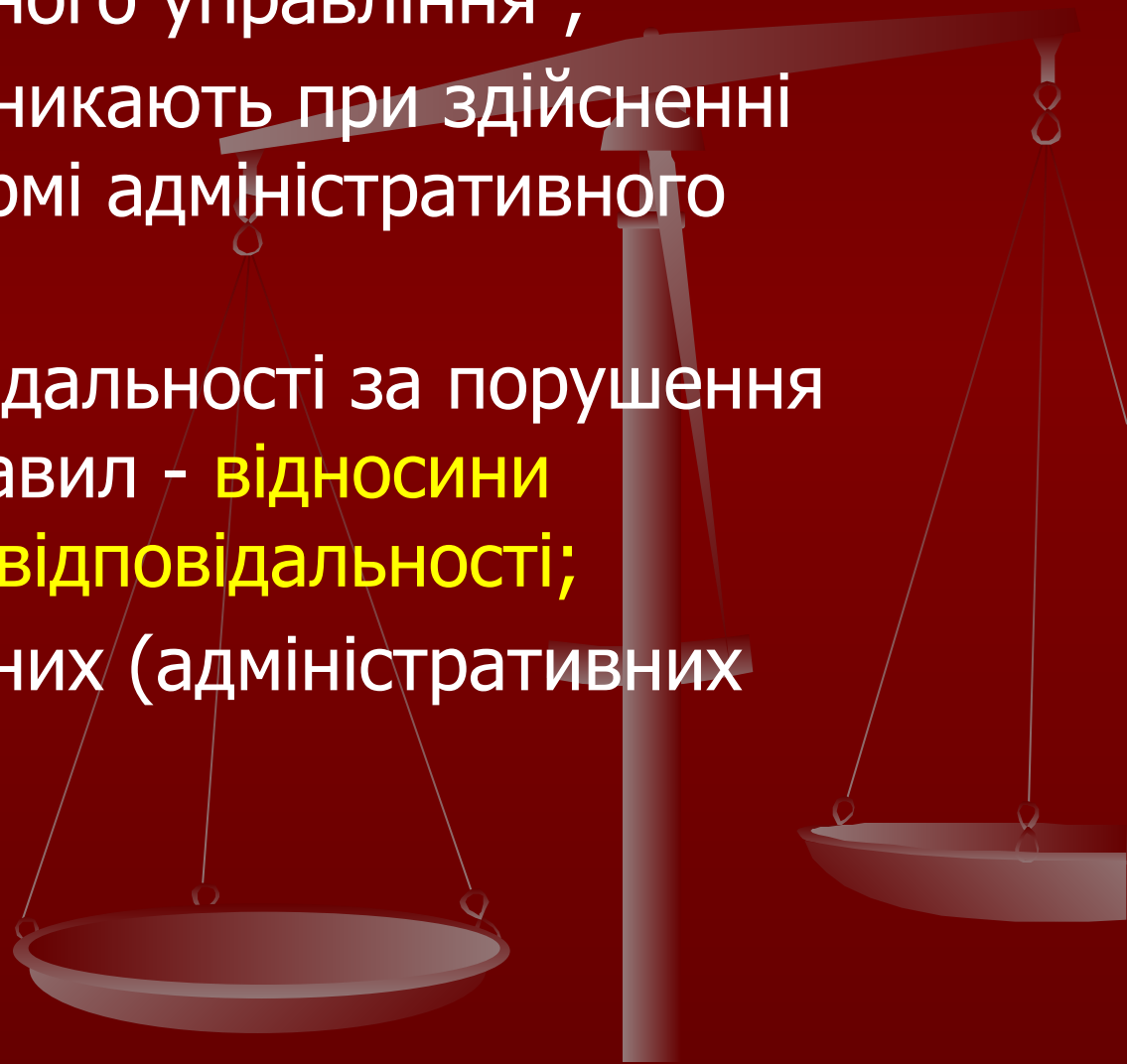
Предмет адміністративного права -

- це сукупність суспільних відносин, які виникають у сфері державного управління, виконавчо-розпорядчої діяльності органів влади, а також у сфері адміністративних деліктів і регулюються адміністративно-правовими нормами.

До **предмету** адміністративного права входять:

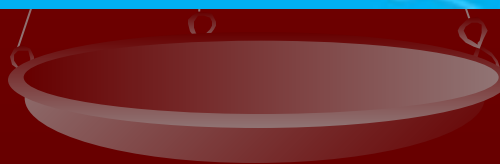
- відносини публічного управління ;
- відносини, які виникають при здійсненні правосуддя у формі адміністративного судочинства;
- відносини відповідальності за порушення встановлених правил - **відносини адміністративної відповідальності**;
- відносини публічних (адміністративних послуг).

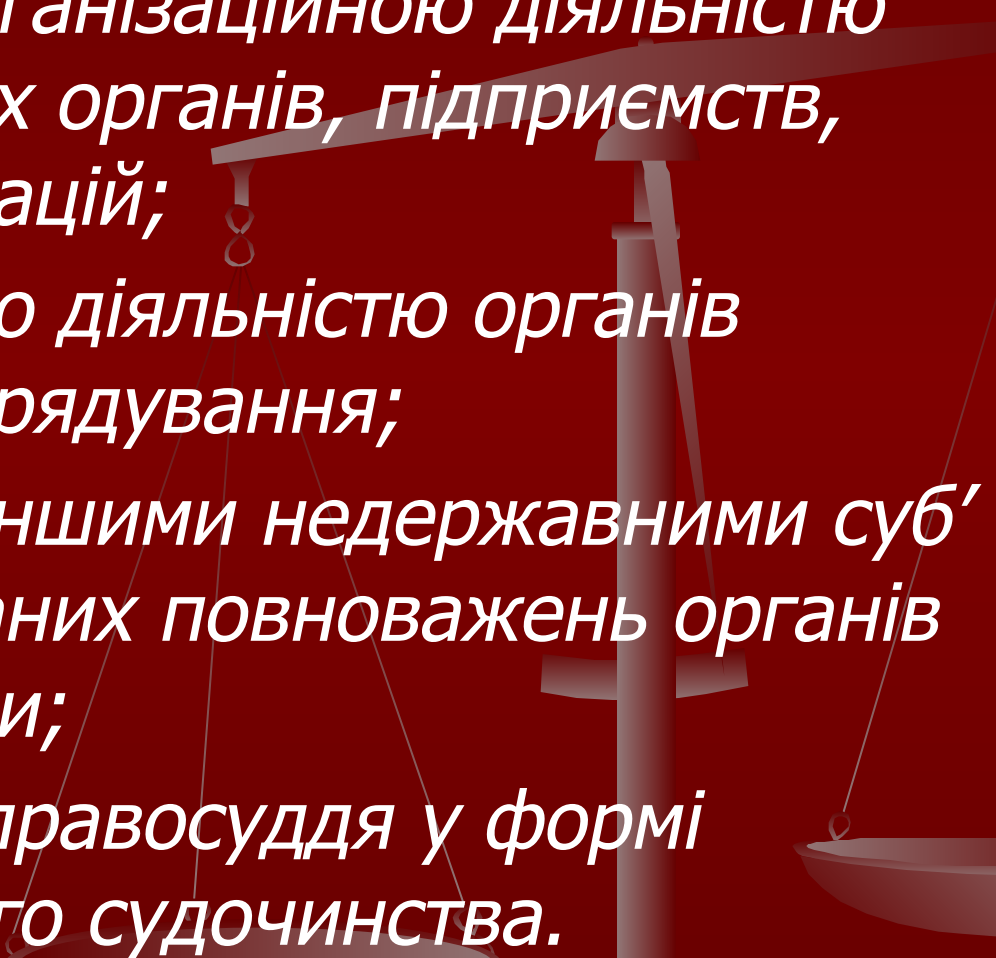
Предмет адміністративного права
умовно можна поділити на 2 частини:

1. Внутрішньо-апаратні
відносини

2. Взаємовідносини
адміністративної влади

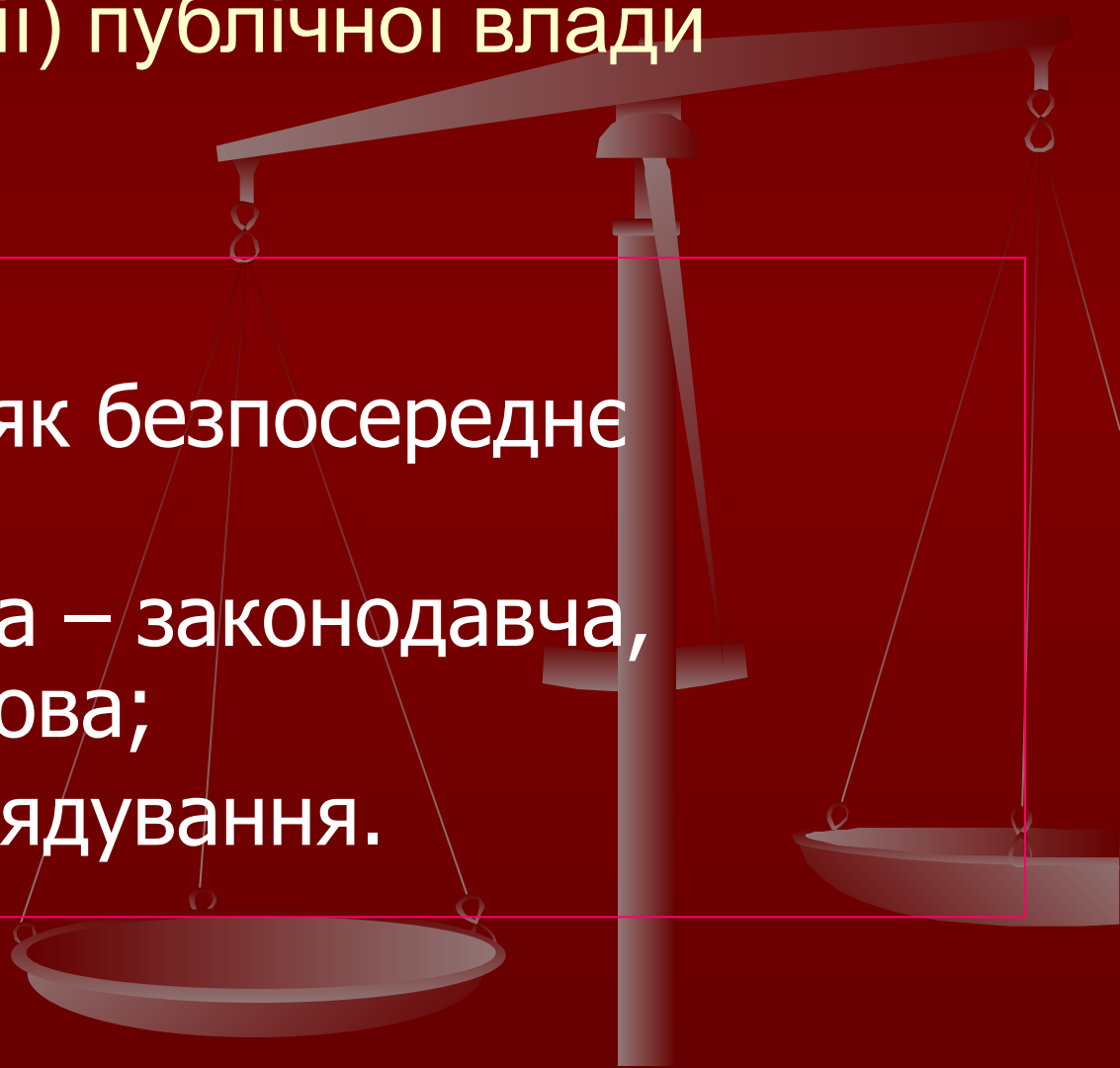
Такі відносини пов'язані з:

- 1) діяльністю органів виконавчої влади;
 - 2) внутрішньоорганізаційною діяльністю інших державних органів, підприємств, установ, організацій;
 - 3) управлінською діяльністю органів місцевого самоврядування;
 - 4) здійсненням іншими недержавними суб'єктами делегованих повноважень органів виконавчої влади;
 - 5) здійсненням правосуддя у формі адміністративного судочинства.
-

Публічна адміністрація - це сукупність органів, які утворюються для здійснення (реалізації) публічної влади

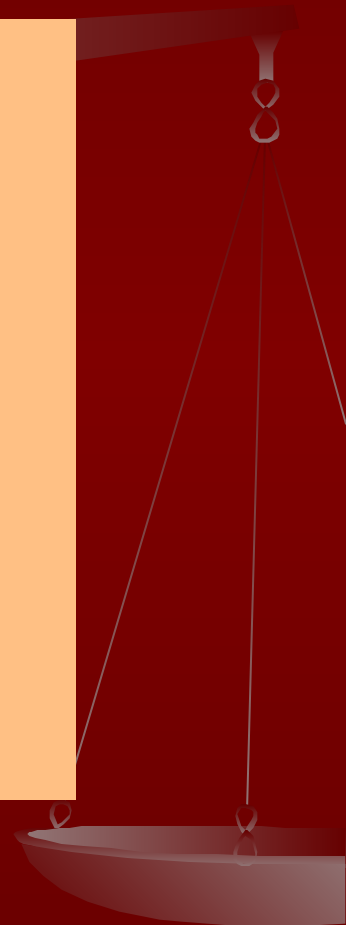
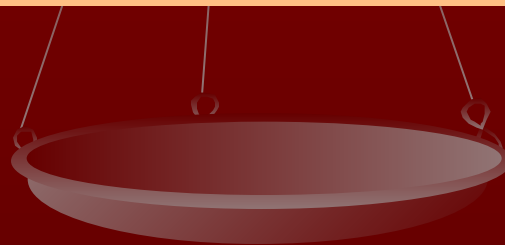
Публічна влада:

- влада народу, як безпосереднє народовладдя;
- державна влада – законодавча, виконавча, судова;
- місцеве самоврядування.

Класифікація видів державної діяльності:

- ❖ діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування усіх рівнів;
- ❖ правосуддя;
- ❖ прокурорський нагляд (втратив своє значення)

Адміністративне право поділяється на:

Адміністративне публічне право - сукупність правових норм, що регулюють управлінські відносини між державою та юридичними особами, які не належать до іноземної держави.

Адміністративне приватне право - сукупність норм, що регулюють відносини управлінського характеру, які виникають між державою та фізичними особами на підставі юридичних актів.

Адміністративне право

як галузь права – це сукупність правових норм, яка регулює відносини у сфері державного управління, виконавчо-розпорядчої діяльності органів влади, а також відносини у сфері адміністративних правопорушень

Лекція 2. Принципи адміністративного права

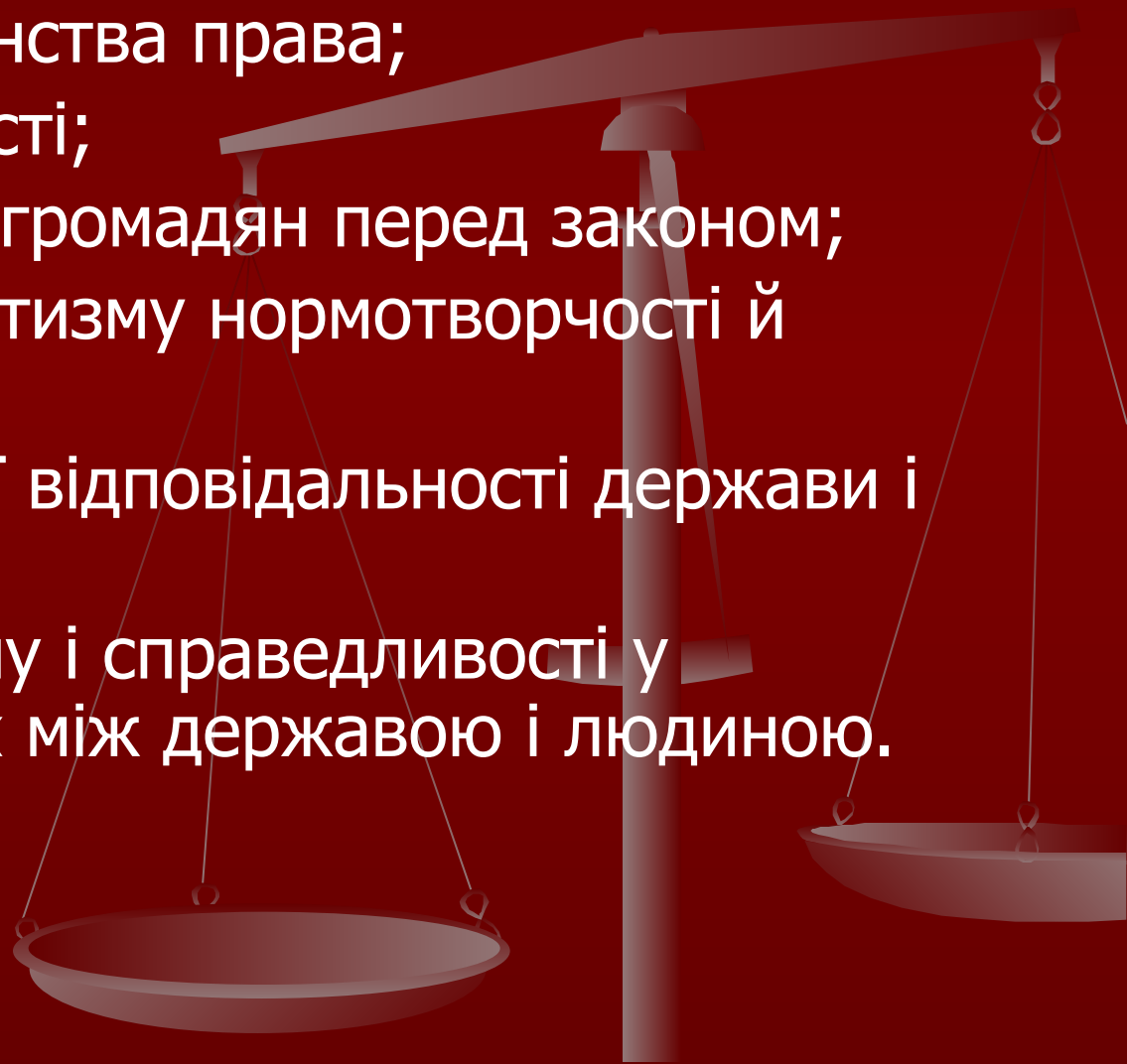
Принципи адміністративного права

- — це основоположні засади, на яких базується правове регулювання адміністративних правовідносин

Основні принципи адміністративного права:

- принцип верховенства права;
- принцип законності;
- принцип рівності громадян перед законом;
- принцип демократизму нормотворчості й реалізації права;
- принцип взаємної відповідальності держави і людини;
- принцип гуманізму і справедливості у взаємовідносинах між державою і людиною.

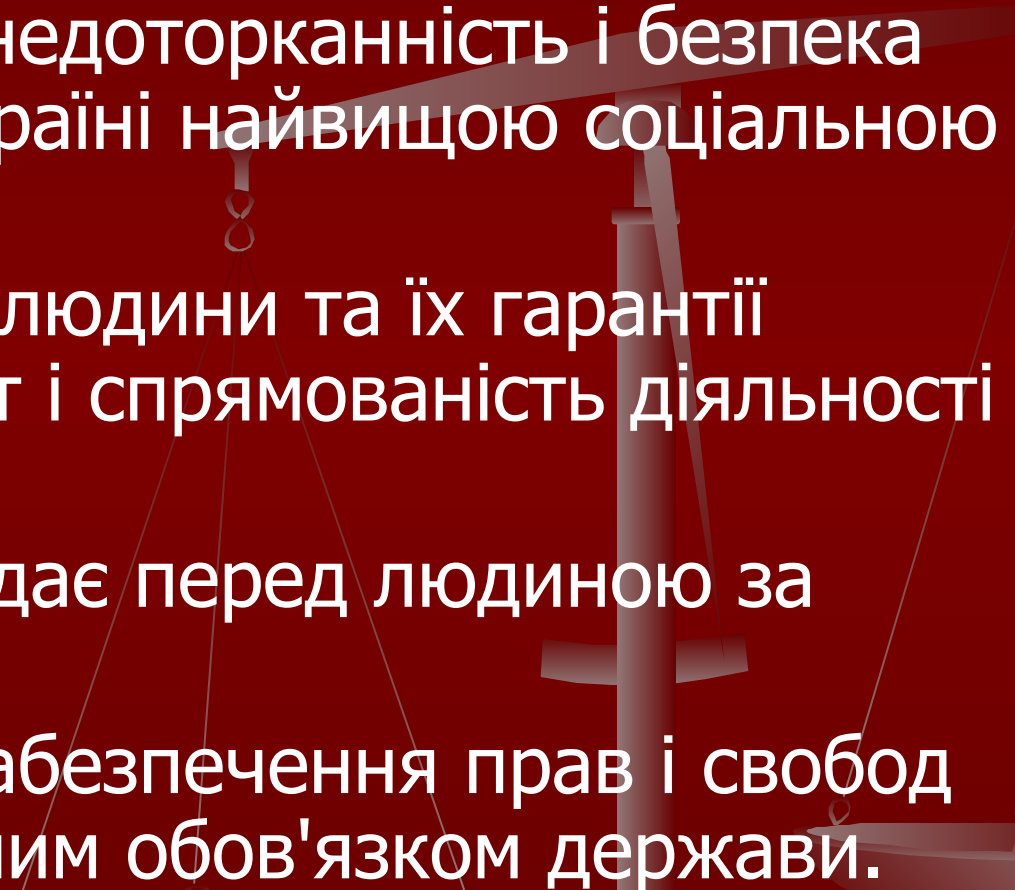

Принцип верховенства права

- **Відповідно до статті 8 Конституції України** в Україні визнається і діє принцип **верховенства права**.
- Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.
- Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

Зміст цього принципу розкривається у статті 3 Конституції України:

- Стаття 3. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.
 - Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави.
 - Держава відповідає перед людиною за свою діяльність.
 - Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.
-

ПРИНЦИП ЗАКОННОСТІ

- У французькому адміністративному праві принцип законності в загальній формі визначається як **зв'язаність** адміністрації **законом**.
- **Стаття 19 Конституції України:**
- Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

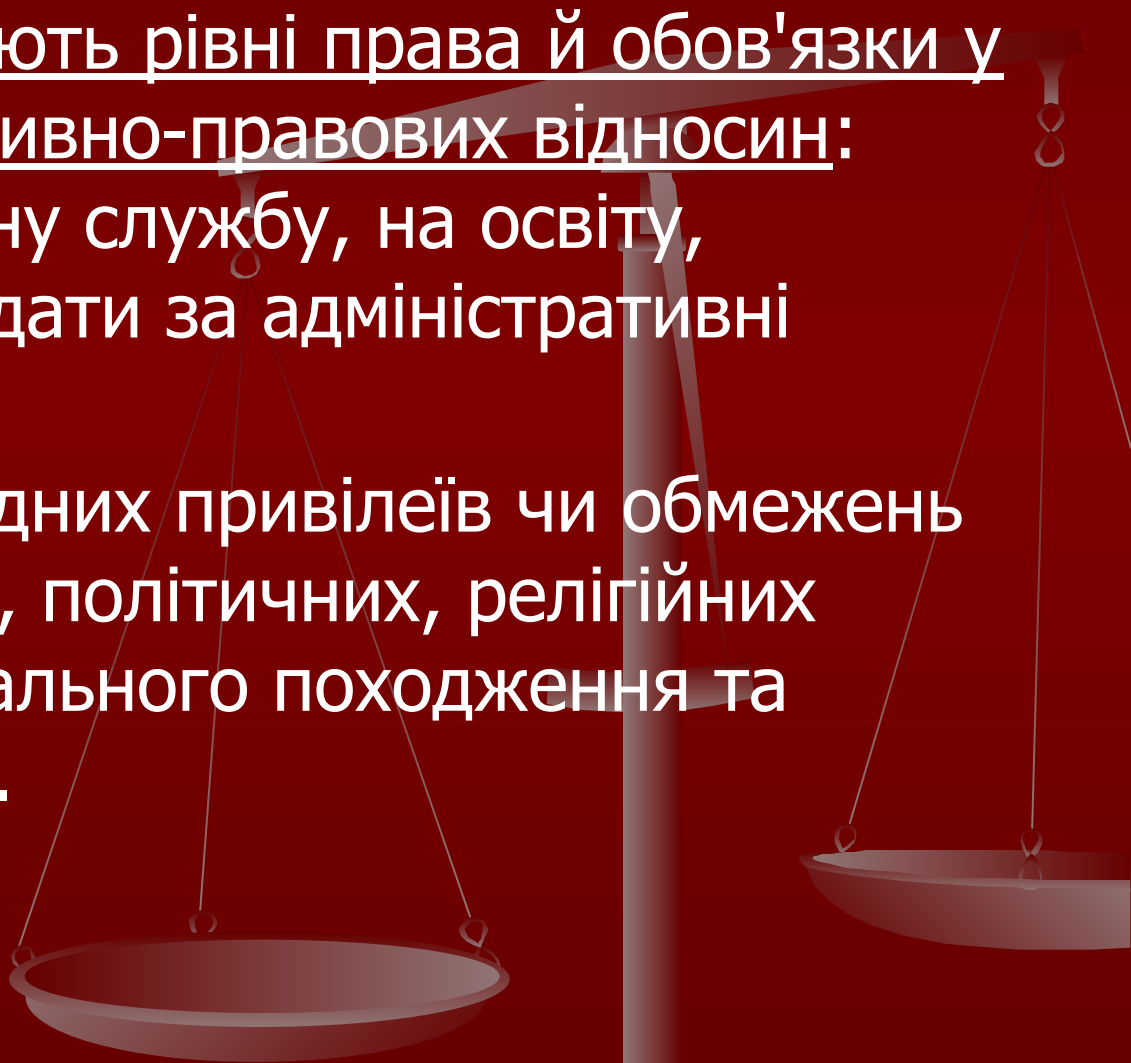
Стаття 19 Конституції України:

- Правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Принцип рівності громадян перед законом

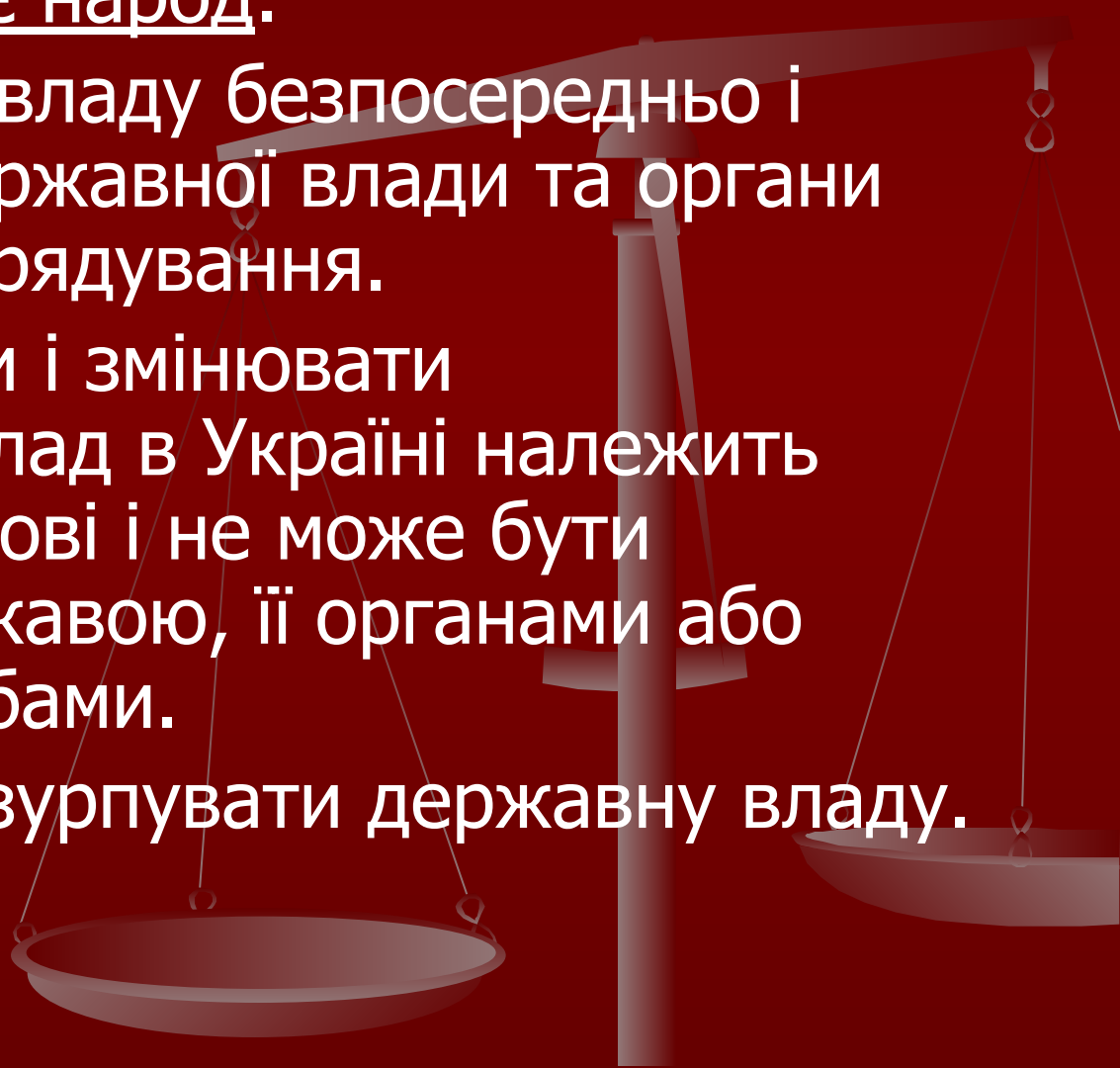
- Всі громадяни мають рівні права й обов'язки у сфері адміністративно-правових відносин: право на державну службу, на освіту, обов'язок відповідати за адміністративні правопорушення.
- Не може бути жодних привілеїв чи обмежень за ознаками раси, політичних, релігійних переконань, соціального походження та іншими ознаками.

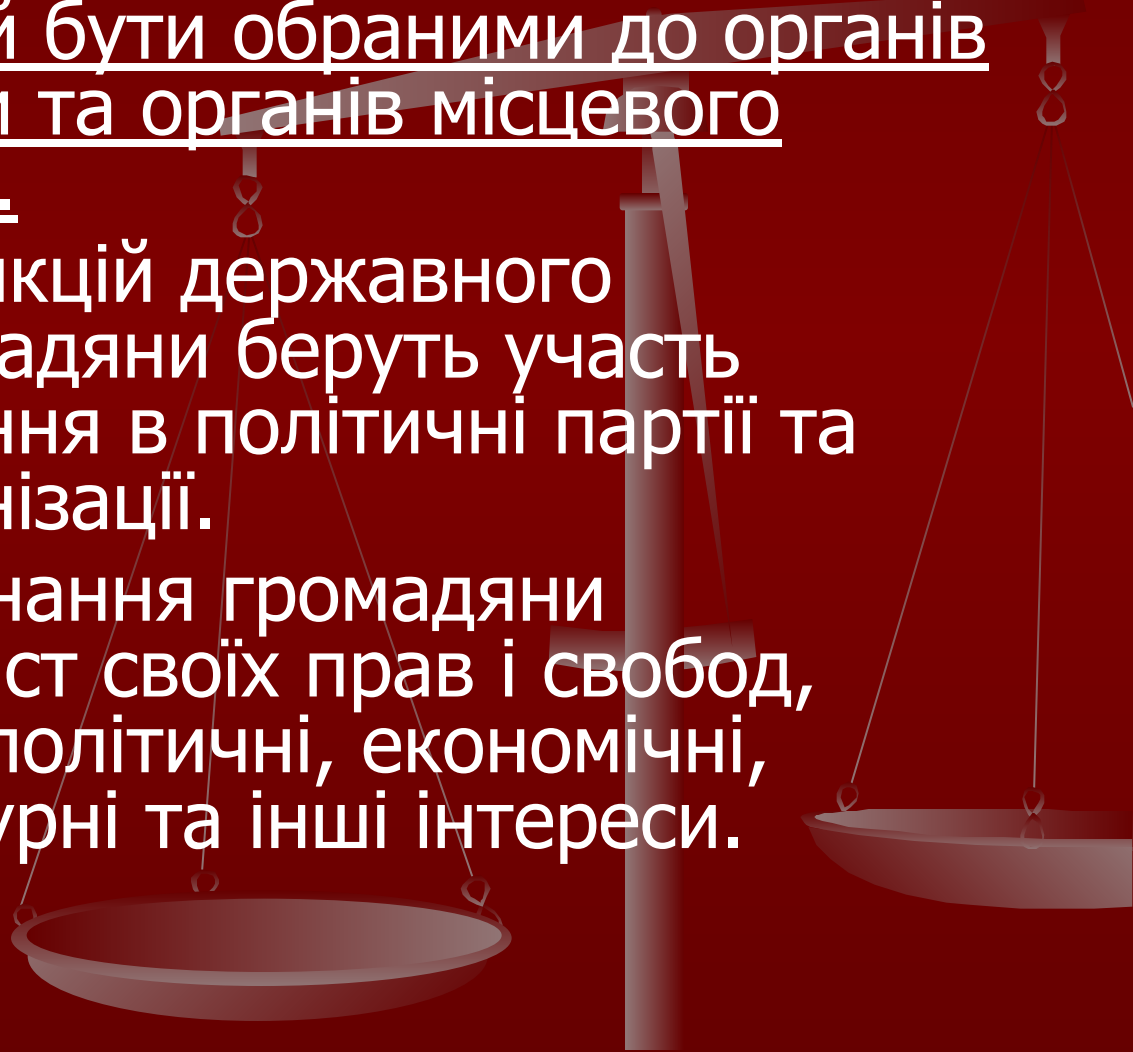
Принцип демократизму нормотворчості та реалізації права

- виявляється в можливості громадян як безпосередньо, так і через своїх представників, різні організації брати участь в управлінні справами держави, у формуванні правової політики.
- Демократизм виявляється в розширенні повноважень органів місцевого самоврядування. Його можна вважати формою забезпечення прав і свобод громадян і одночасно методом управління й пошуку компромісу, поєднання свободи та порядку в дотриманні прав і свобод громадян.

- **Стаття 5 Конституції України:**
- Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.
- Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.
- Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.
- Ніхто не може узурпувати державну владу.

- Відповідно до **ст. 38 Конституції України** громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами, всеукраїнському та місцевих референдумах, вільно обирати й бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.
- У здійсненні функцій державного управління громадяни беруть участь шляхом об'єднання в політичні партії та громадські організації.
- Через такі об'єднання громадяни здійснюють захист своїх прав і свобод, задовольняють політичні, економічні, соціальні, культурні та інші інтереси.

Принцип взаємної відповідальності держави і людини

- означає, що держава і особа пов'язані взаємно кореспондуючими правами і обов'язками.
- Порушення однією із сторін своїх адміністративно-правових обов'язків тягне за собою юридичну відповідальність.
- Зокрема, держава зобов'язана відшкодувати людині завдану їй матеріальну і моральну шкоду (ст. 56 Конституції України).

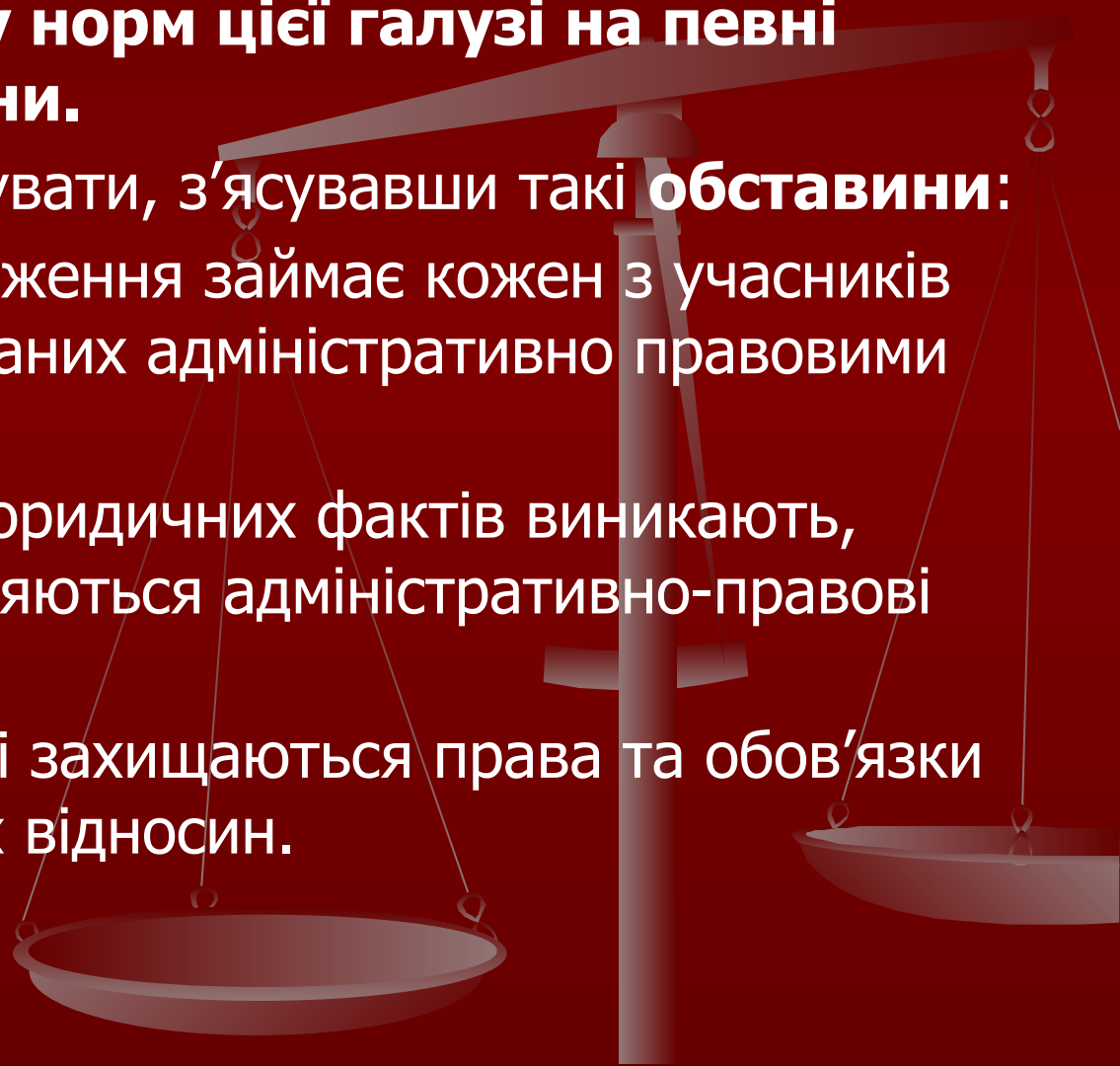
Принцип гуманізму і справедливості у взаємовідносинах між державою і людиною

- — це “дух” законів і всієї системи адміністративного законодавства, яким мають бути пройняті норми адміністративного права, що закріплюють відносини між суспільством, державою і людиною.
- Він виявляється передусім у вимозі шанобливого ставлення представників держави до людської гідності (згадаємо статтю 3 Конституції України).

Метод адміністративного права

- - це спосіб впливу норм цієї галузі на певні суспільні відносини.
- можна охарактеризувати, з'ясувавши такі **обставини**:
- 1) яке правове положення займає кожен з учасників відносин, урегульованих адміністративно правовими нормами;
- 2) на підставі яких юридичних фактів виникають, змінюються, припиняються адміністративно-правові відносини;
- 3) як визначаються і захищаються права та обов'язки суб'єктів зазначених відносин.

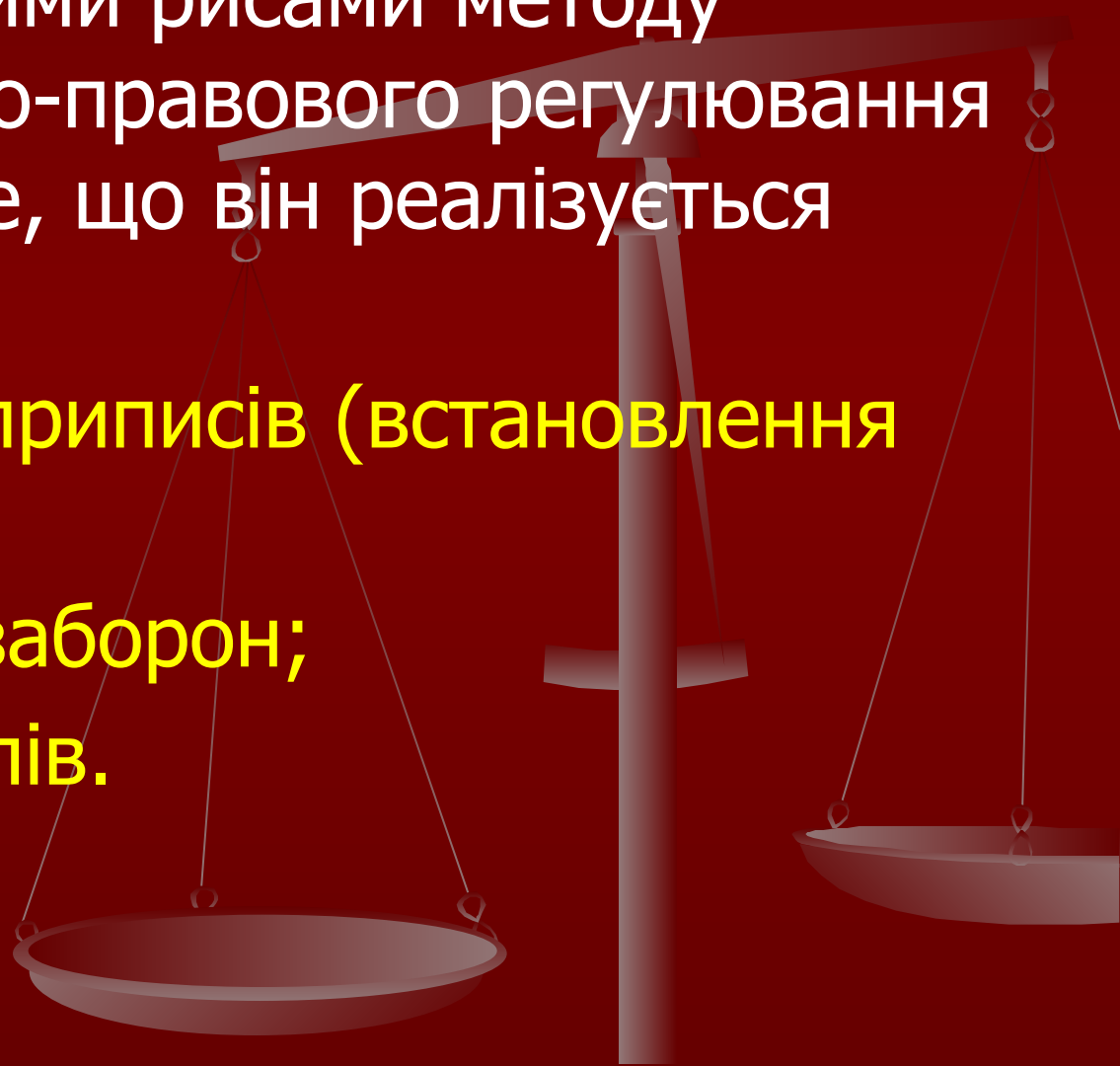

● Основні **МЕТОДИ** адміністративного права

- **Імперативний** – суб'єкти правовідносин підкоряються один одному
- **Диспозитивний** –
 - суб'єкти правовідносини є рівноправними у своїх стосунках

- Основними методами адміністративного права є **дозволи, переконання і примус.**
- Відтак загальними рисами методу адміністративно-правового регулювання слід вважати те, що він реалізується шляхом:
 - **використання приписів (встановлення обов'язків);**
 - **встановлення заборон;**
 - **надання дозволів.**

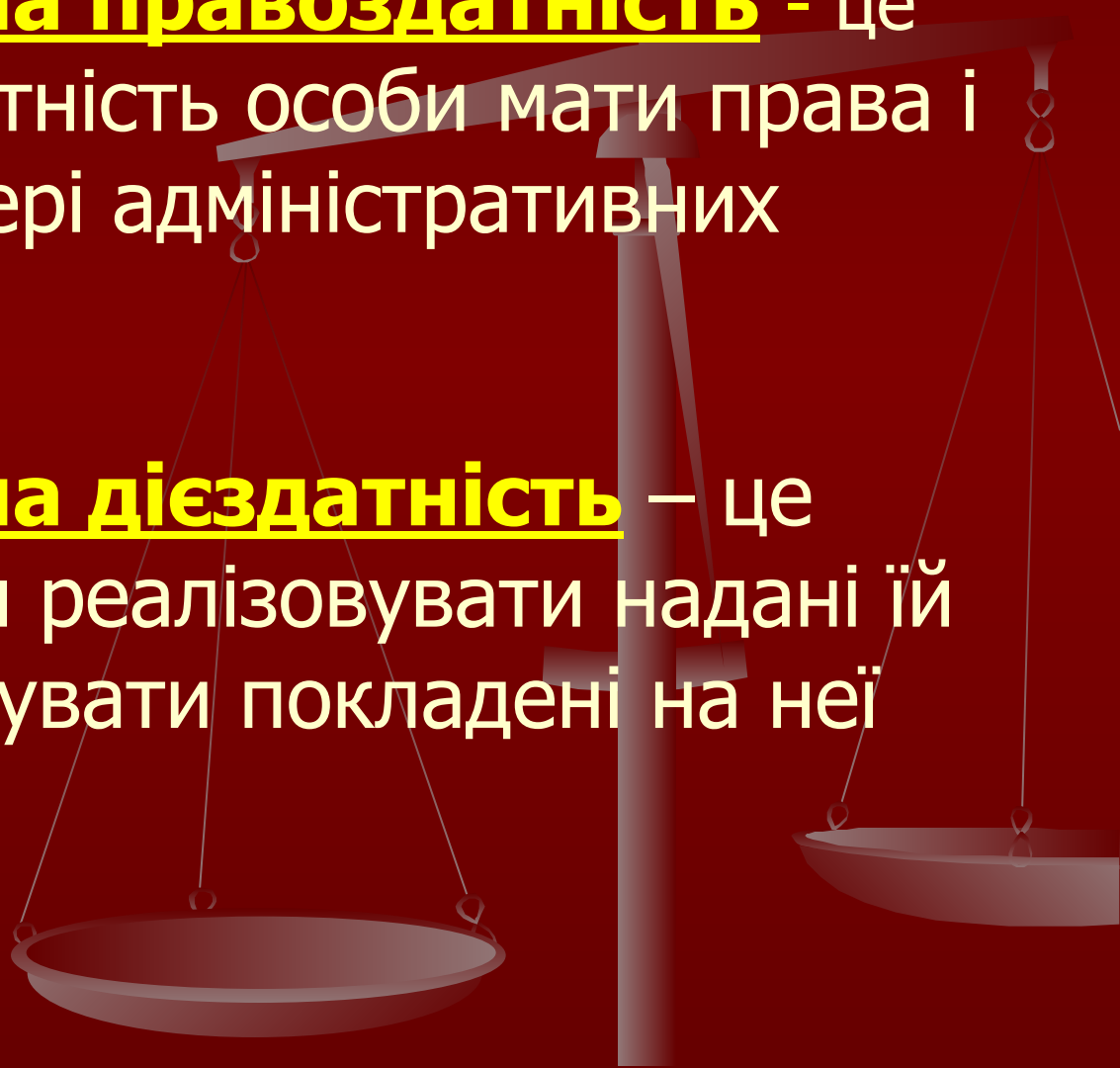

Правосуб'єктність:

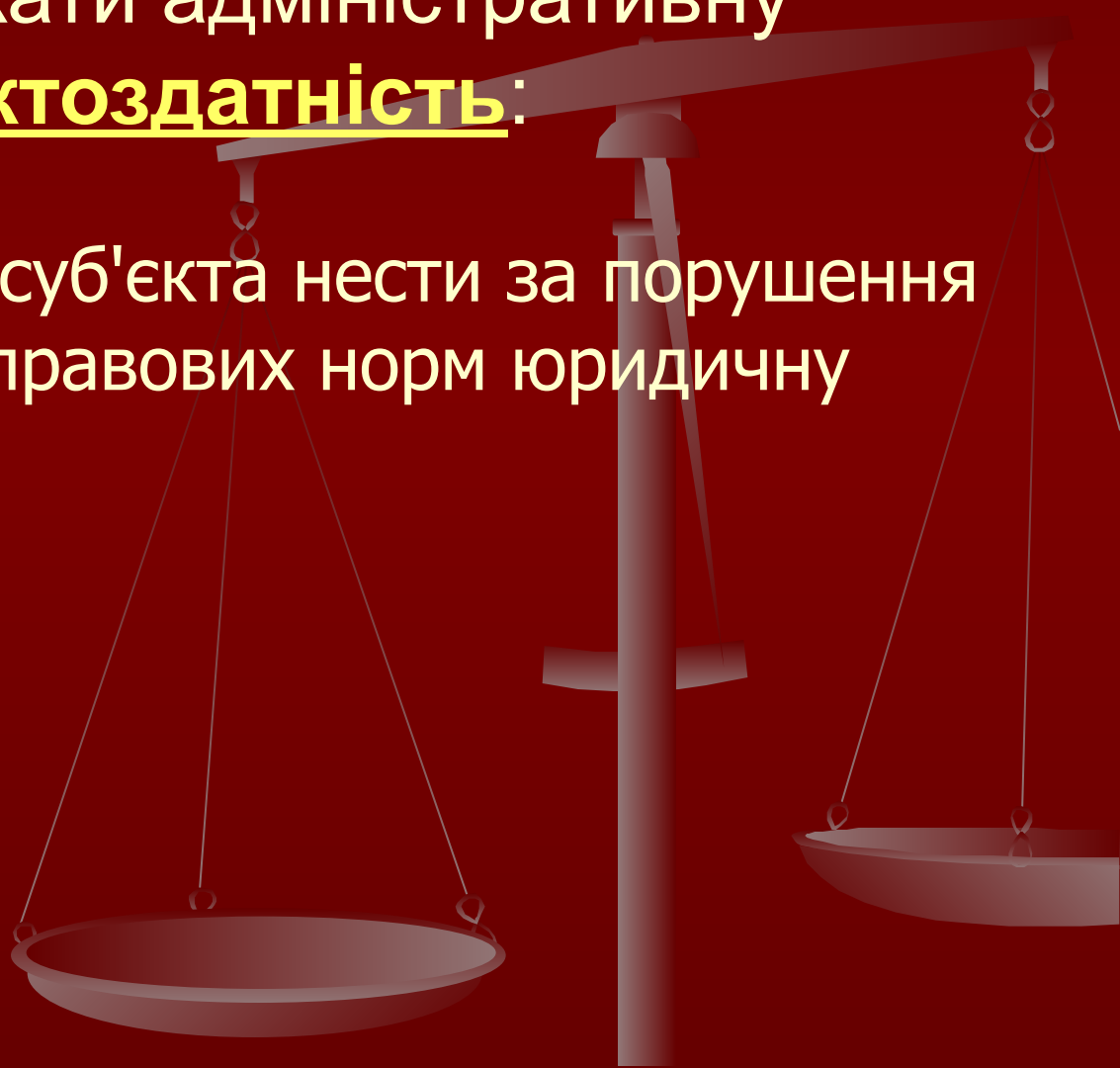
Адміністративна правоздатність - це потенційна здатність особи мати права і обов'язки у сфері адміністративних правовідносин

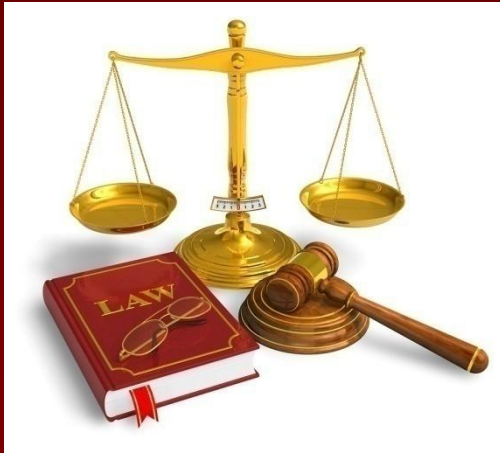
Адміністративна дієздатність – це здатність особи реалізовувати надані їй права та виконувати покладені на неї обов'язки

Складовою адміністративної дієздатності
можна вважати адміністративну
деліктоздатність:

- тобто, здатність суб'єкта нести за порушення адміністративно-правових норм юридичну відповідальність.

Тема 3:

Адміністративно- правові норми

Основні ознаки норми права:

загальнообов'язковість	• норма права є обов'язковою для всіх суб'єктів правовідносин
формальна визначеність	• норма права завжди виражається у формі певного нормативно-правового акту (законодавчої, указу, вказівки)
встановлюється державою	• органу влади державою встановлюється норма права державою в особі держави
охороняється державою	• юридична відповідальність певного виду (штраф, догана, відшкодування шкоди тощо)

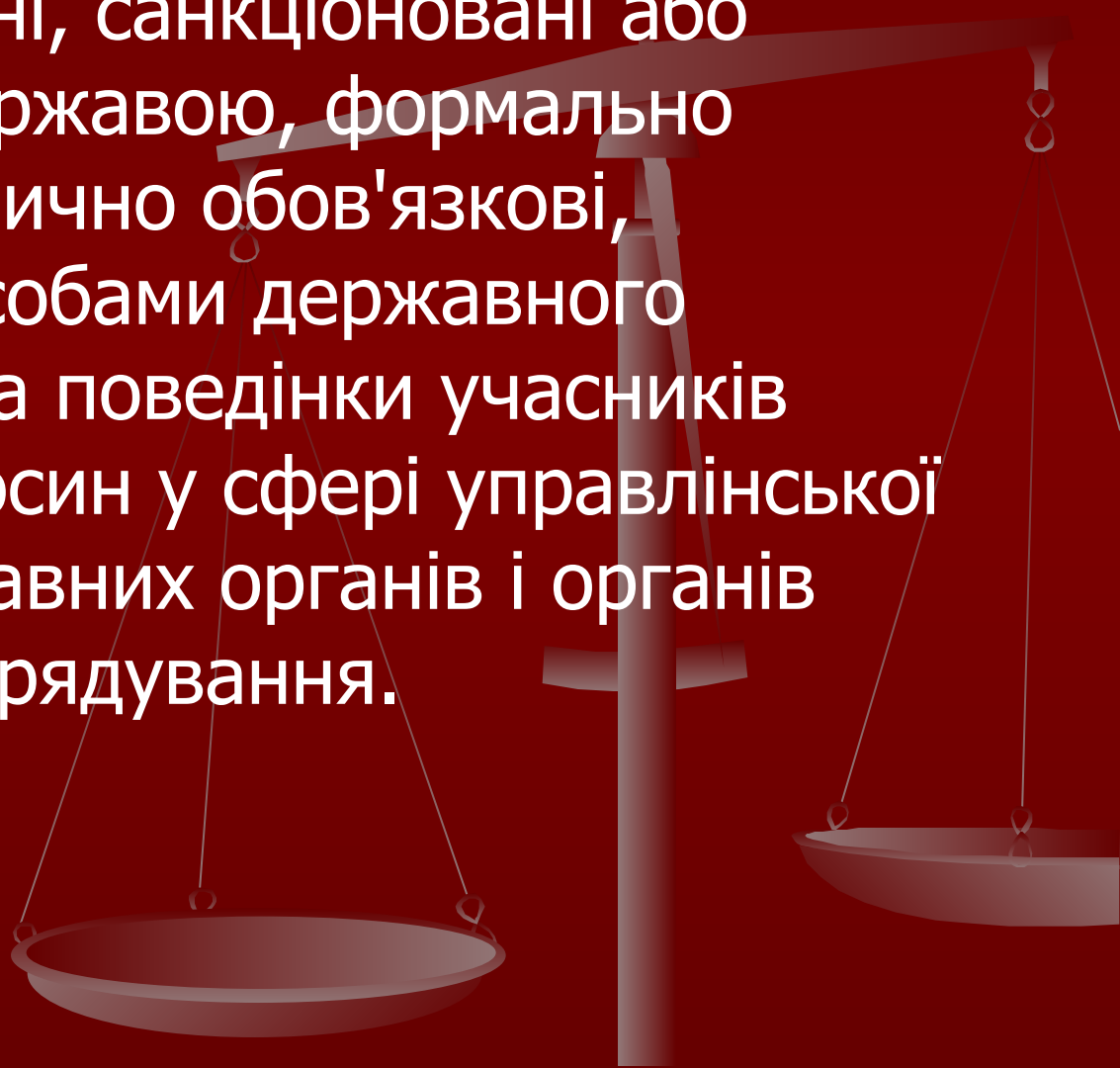
Норма права

- – це загальнообов'язкове, формально визначене правило поведінки, що встановлюється та охороняється державою.

Адміністративно-правові норми

- — це встановлені, санкціоновані або ратифіковані державою, формально визначені, юридично обов'язкові, охоронювані засобами державного примусу правила поведінки учасників суспільних відносин у сфері управлінської діяльності державних органів і органів місцевого самоврядування.

Структура (елементи) норми права:

- **Норма права**

- **Гіпотеза**

- містить умови та обставини, за настанням чи ненастанням яких суб'єкти мають здійснювати свої права й обов'язки, передбачені у диспозиції цієї норми

- **Диспозиція**

- визначає саме правило поведінки суб'єкта у разі настання обставин, передбачених у гіпотезі цієї норми

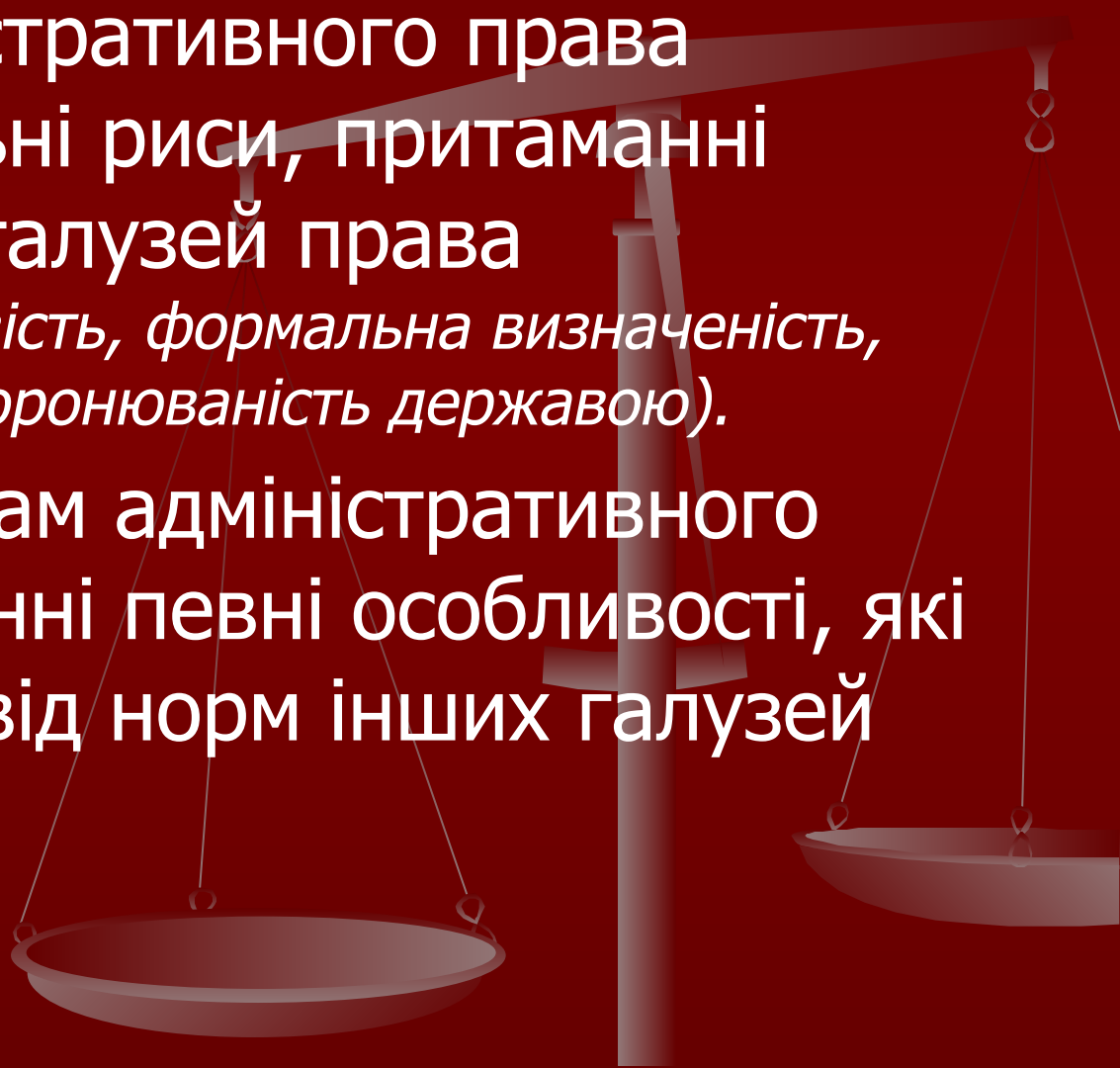
- **Санкція**

- передбачає юридичні наслідки для суб'єкта за виконання чи невиконання правила поведінки, передбаченого диспозицією цієї норми

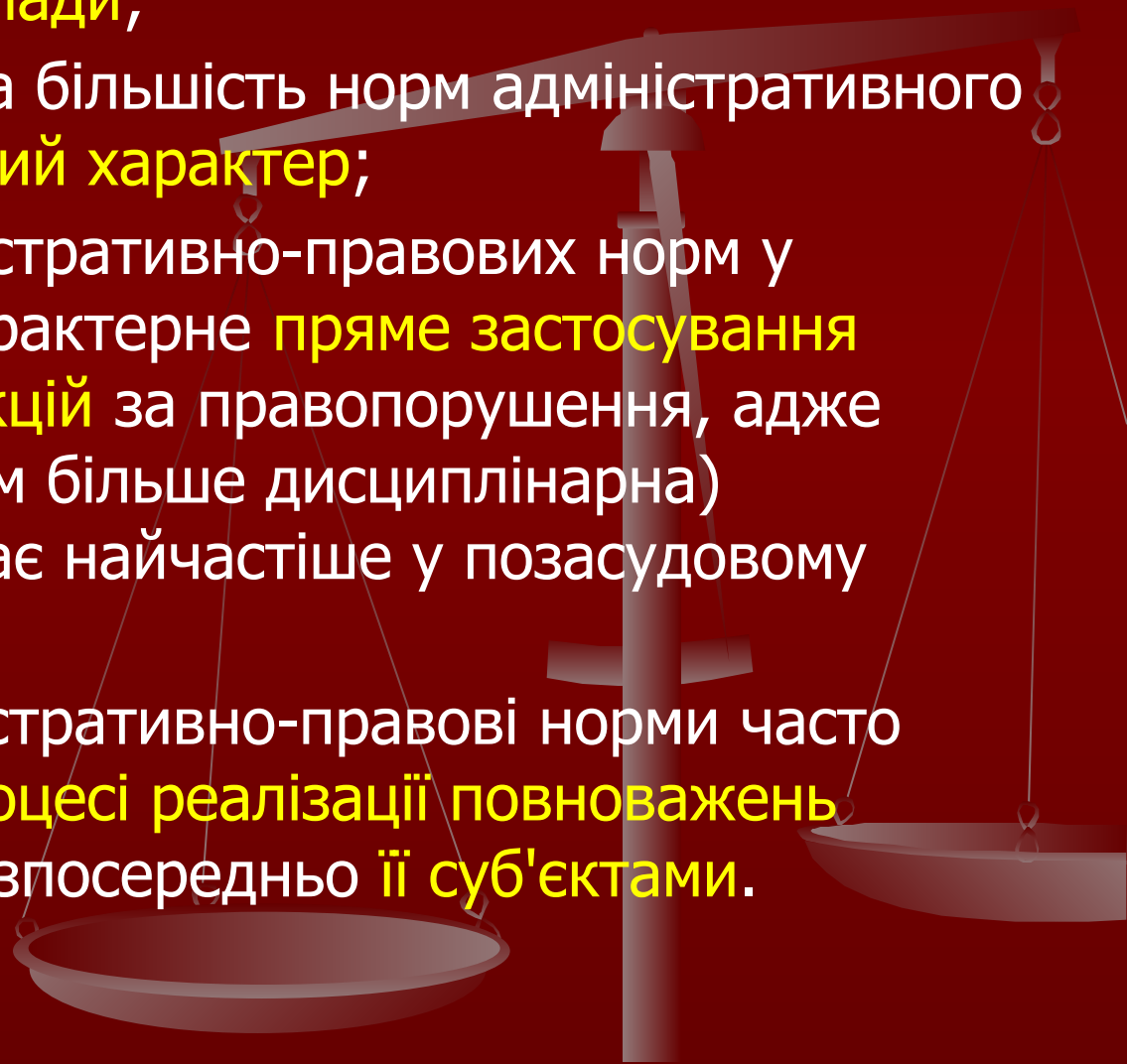
Ознаки адміністративно- правових норм

- Нормам адміністративного права властиві загальні риси, притаманні нормам інших галузей права *(загальнообов'язковість, формальна визначеність, встановлення та охоронюваність державою)*.
- Водночас нормам адміністративного права притаманні певні особливості, які відрізняють їх від норм інших галузей права.

Ознаки адміністративно-правових норм

- **По-перше**, предметом їх регулювання є суспільні відносини у сфері функціонування управлінських інститутів публічної влади;
- **По-друге**, переважна більшість норм адміністративного права має імперативний характер;
- **По-третє**, для адміністративно-правових норм у багатьох випадках характерне **пряме застосування адміністративних санкцій** за правопорушення, адже адміністративна (а тим більше дисциплінарна) відповідальність настає найчастіше у позасудовому порядку.
- **По-четверте**, адміністративно-правові норми часто встановлюються у процесі реалізації повноважень виконавчої влади і безпосередньо її суб'єктами.

- Види адміністративно-правових норм

Дія адміністративно-правових норм

- У часі
- У просторі
- За колом осіб

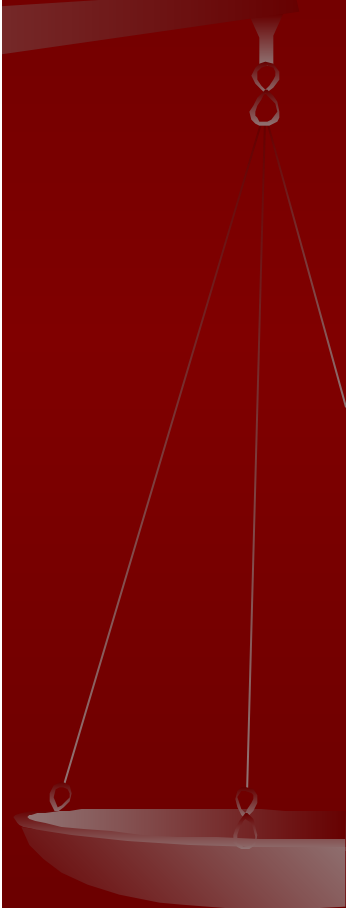
Реалізація адміністративно-процесуальних норм – це втілення їх положень у фактичній діяльності (поведінці) суб'єктів адміністративно-процесуальних правовідносин шляхом виконання юридичних обов'язків, використання суб'єктивних прав, дотримання заборон

**ЗАСТОСУ-
ВАННЯ** –
вирішення
суб'єктом
адміні-
стративної
юрисдикції
конкретних
питань, що
виникають в
ході адміні-
стративного
процесу,
шляхом при-
йняття
обов'язкових
до виконання
юридично-
владних
рішень

**ВИКО-
НАННЯ** –це
активна пове-
дінка суб'єкта
правовідносин
щодо втілен-
ня у життя
приписів
зобов'язуючих
норм адміні-
стративно-про-
цесуального
права

**ВИКО-
РИСТАННЯ**
поведінка
суб'єкта
адміністра-
тивно-проце-
суальних пра-
вовідносин,
спрямована
на реалізацію
наданих йому
процесуаль-
них прав

**ДОТРИ-
МАННЯ**
це форма
правореа-
лізації, яка
полягає в
утриманні від
вчинення дій,
заборонених
нормами
адміністра-
тивно-про-
цесуального
права

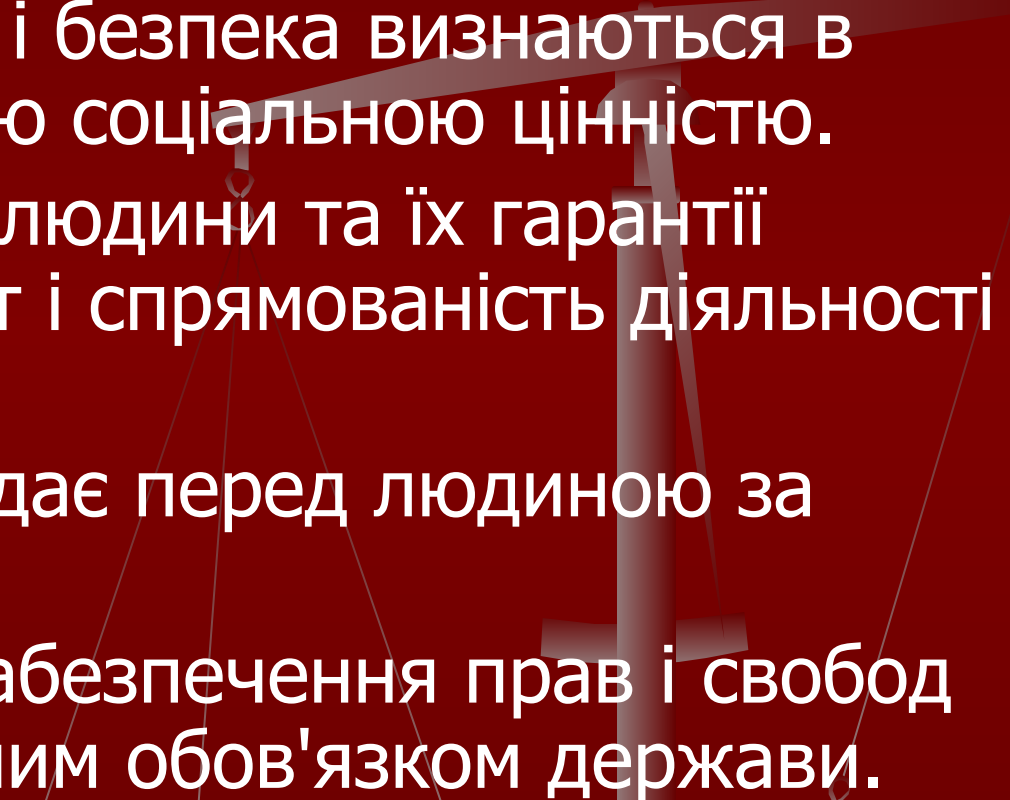
Громадяни як суб'єкти адміністративно-правових відносин

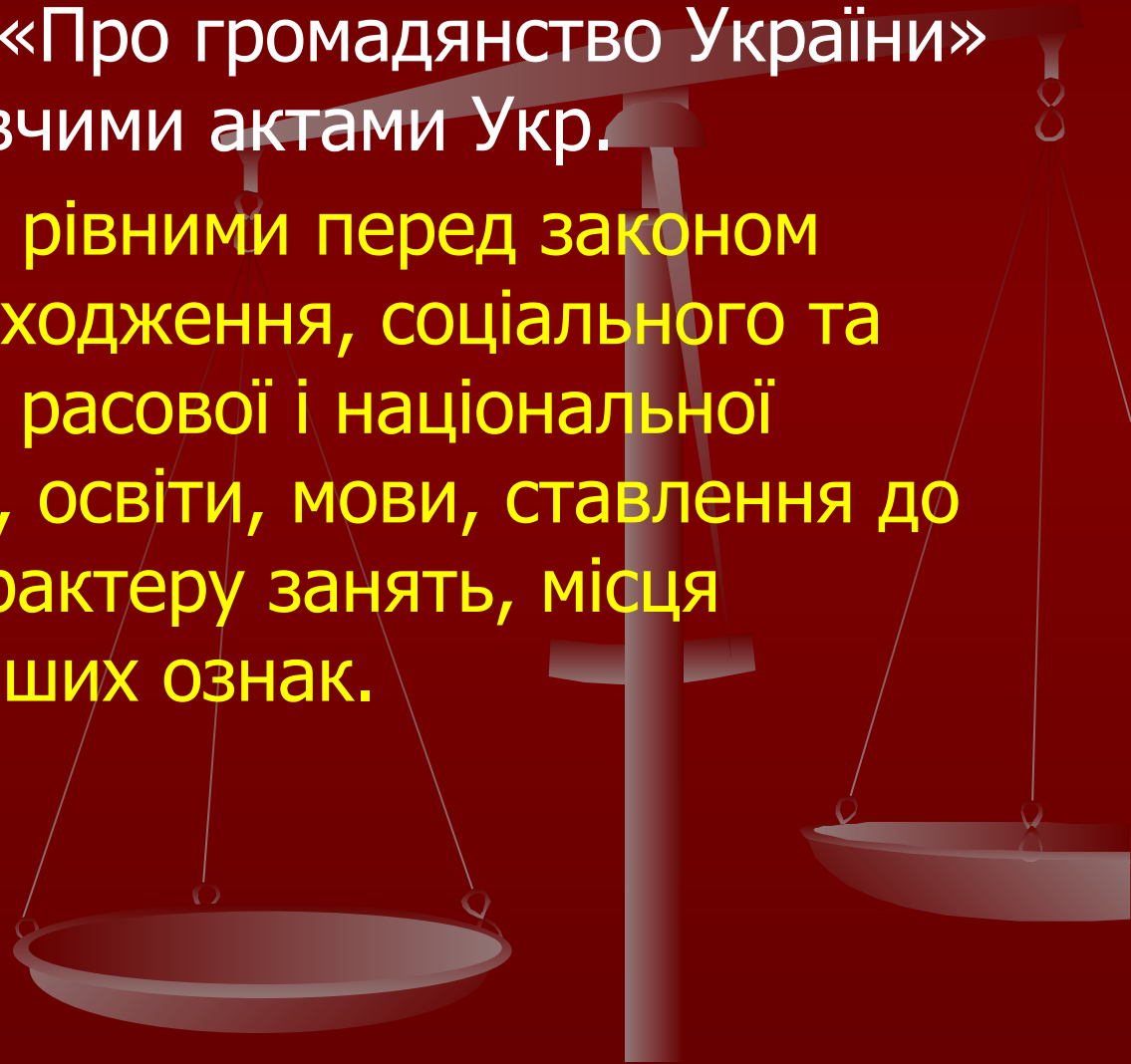
- **Громадяни** — найбільша група суб'єктів адміністративно-правових відносин.
- Конституція Укр. надає перевагу інтересам, правам і свободам громадян перед інтересами, правами й свободами інших учасників правових відносин, виходячи з пріоритету загальнолюдських цінностей.

Принцип верховенства права: стаття 3 Конституції України:

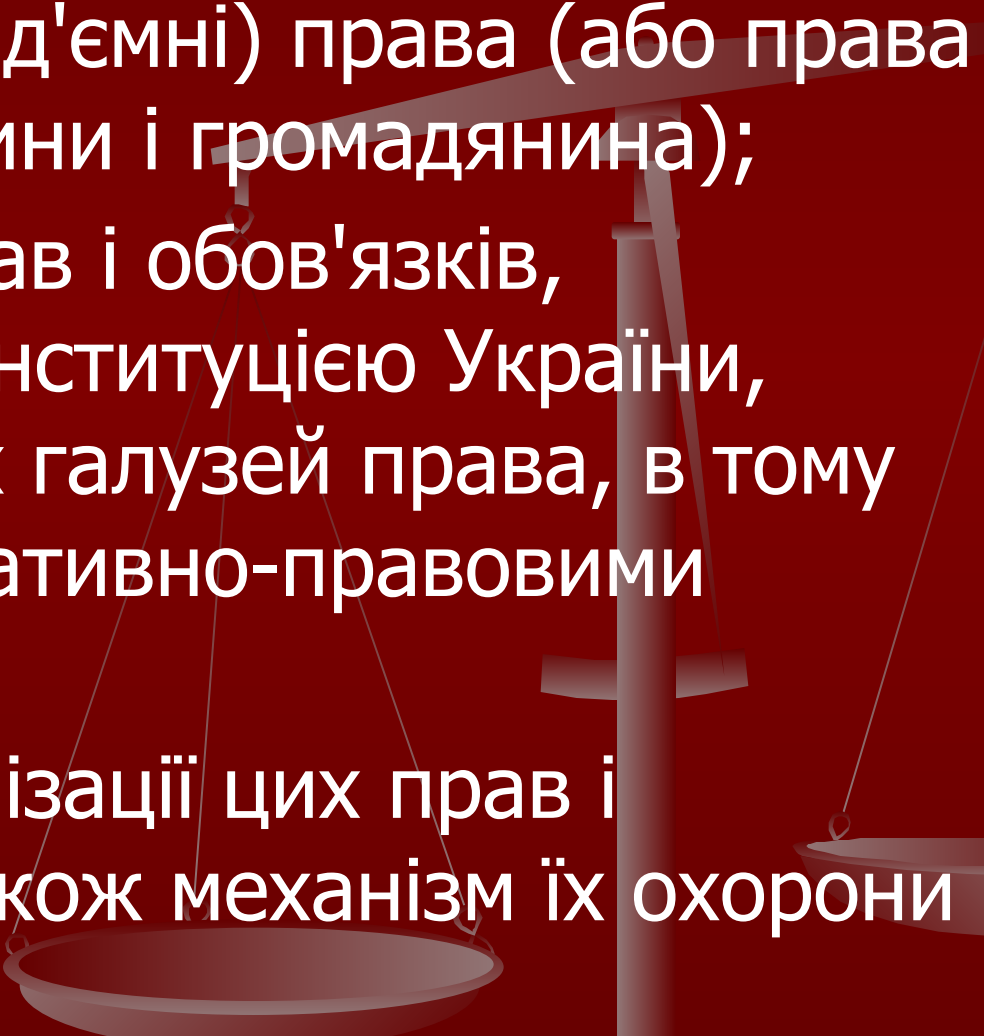
- Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.
 - Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави.
 - Держава відповідає перед людиною за свою діяльність.
 - Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.
-

- Адміністративно-правовий статус громадянина Укр. є складовою частиною його загального статусу, встановленого Конституцією України, Законом України «Про громадянство України» та інш. законодавчими актами Укр.
- Громадяни Укр. є рівними перед законом незалежно від походження, соціального та майнового стану, расової і національної належності, статі, освіти, мови, ставлення до релігії, роду й характеру занять, місця проживання та інших ознак.

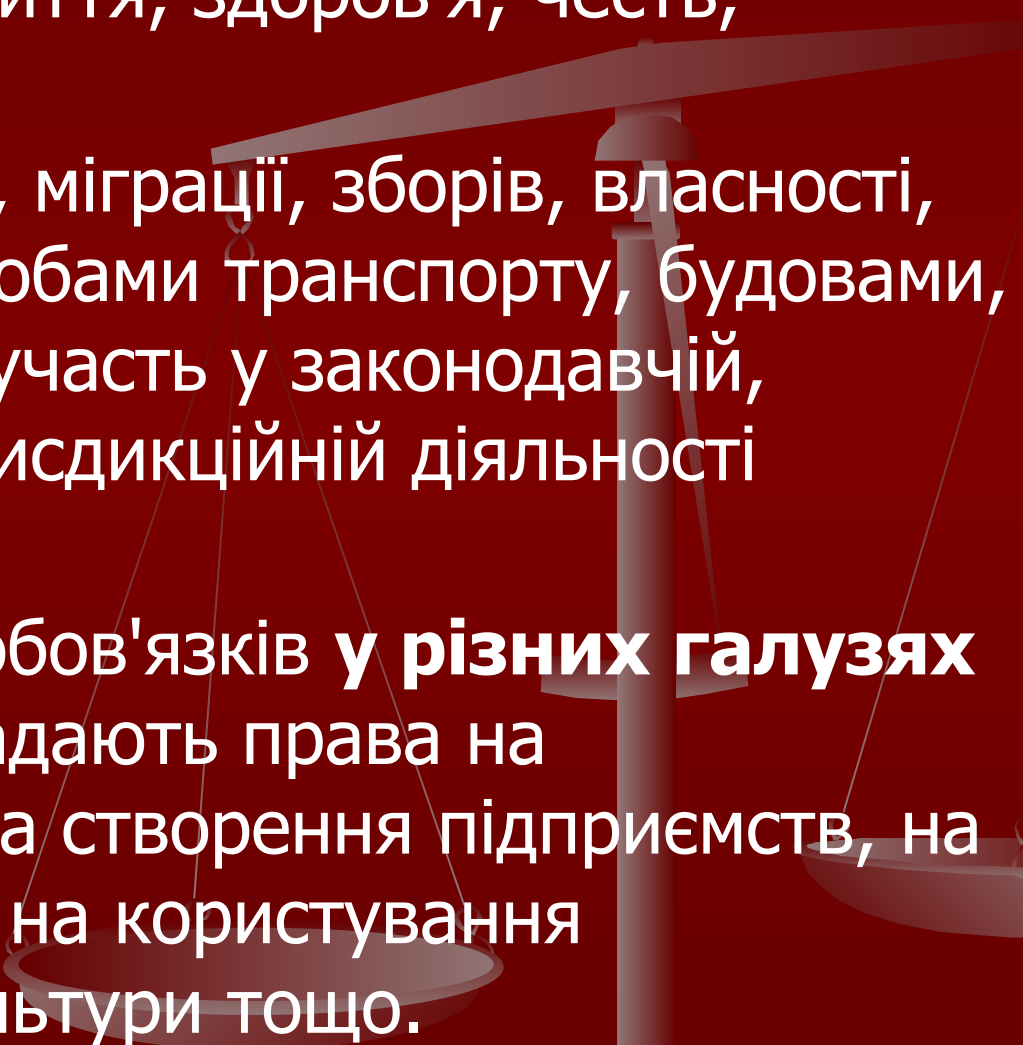

Правовий статус

громадянина включає:

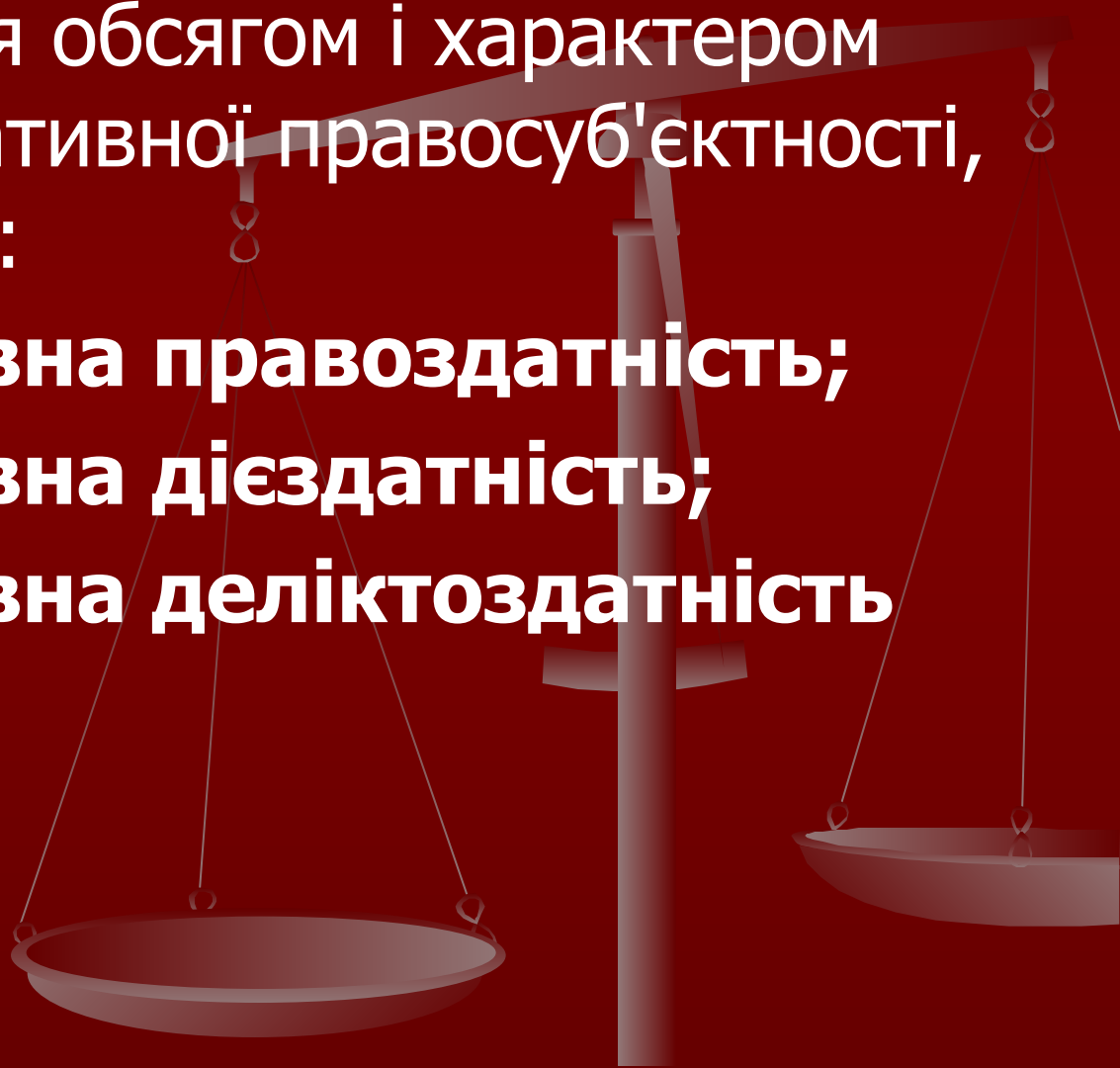
- а) основні (невід'ємні) права (або права й свободи людини і громадянина);
 - б) комплекс прав і обов'язків, закріплених Конституцією України, нормами різних галузей права, в тому числі адміністративно-правовими нормами;
 - в) гарантії реалізації цих прав і обов'язків, а також механізм їх охорони державою.
-

До основних прав можна віднести:

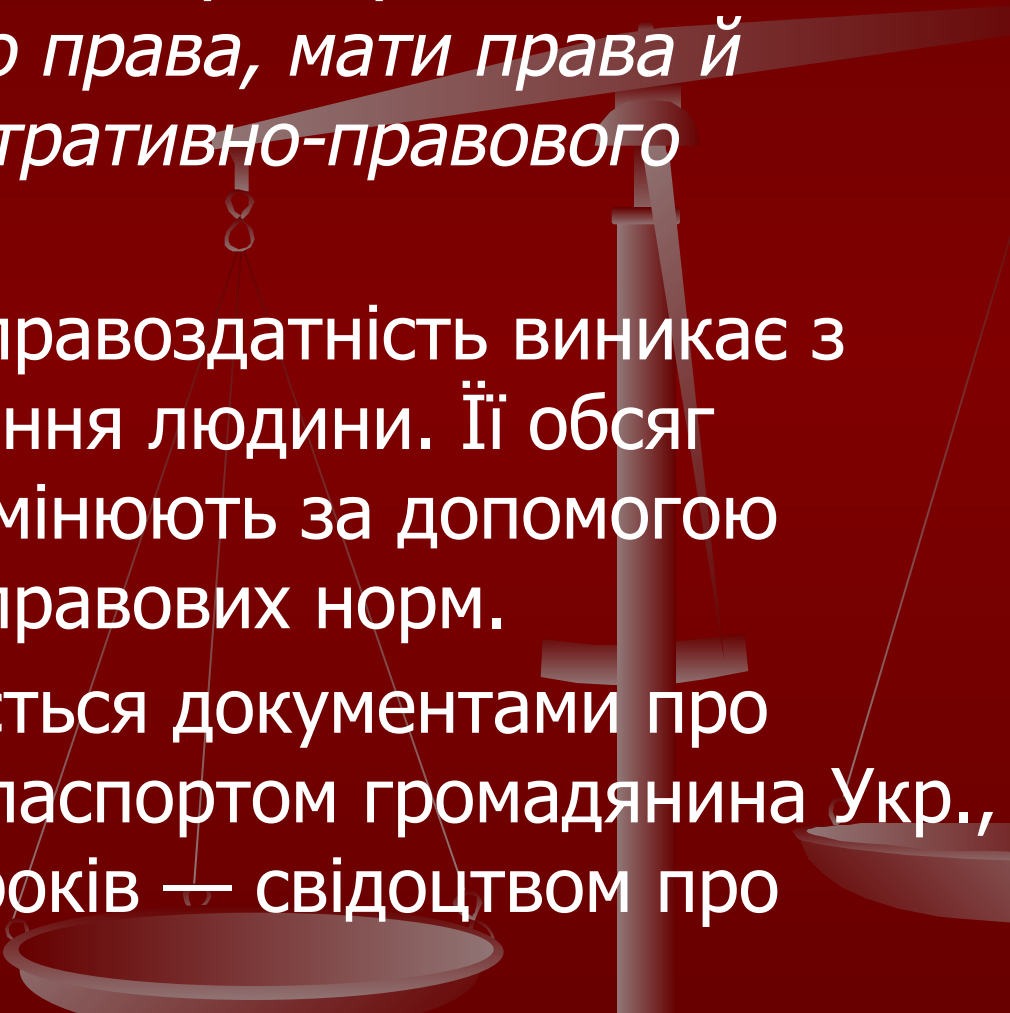
- **невід'ємні:** на життя, здоров'я, честь, гідність тощо;
 - на свободу слова, міграції, зборів, власності, користування засобами транспорту, будовами, політичні права (участь у законодавчій, виконавчій та юрисдикційній діяльності держави) та ін.
 - Комплекс прав і обов'язків **у різних галузях управління** складають права на підприємництво та створення підприємств, на землю, на освіту, на користування досягненнями культури тощо.
-

Адміністративно-правовий статус громадянина України

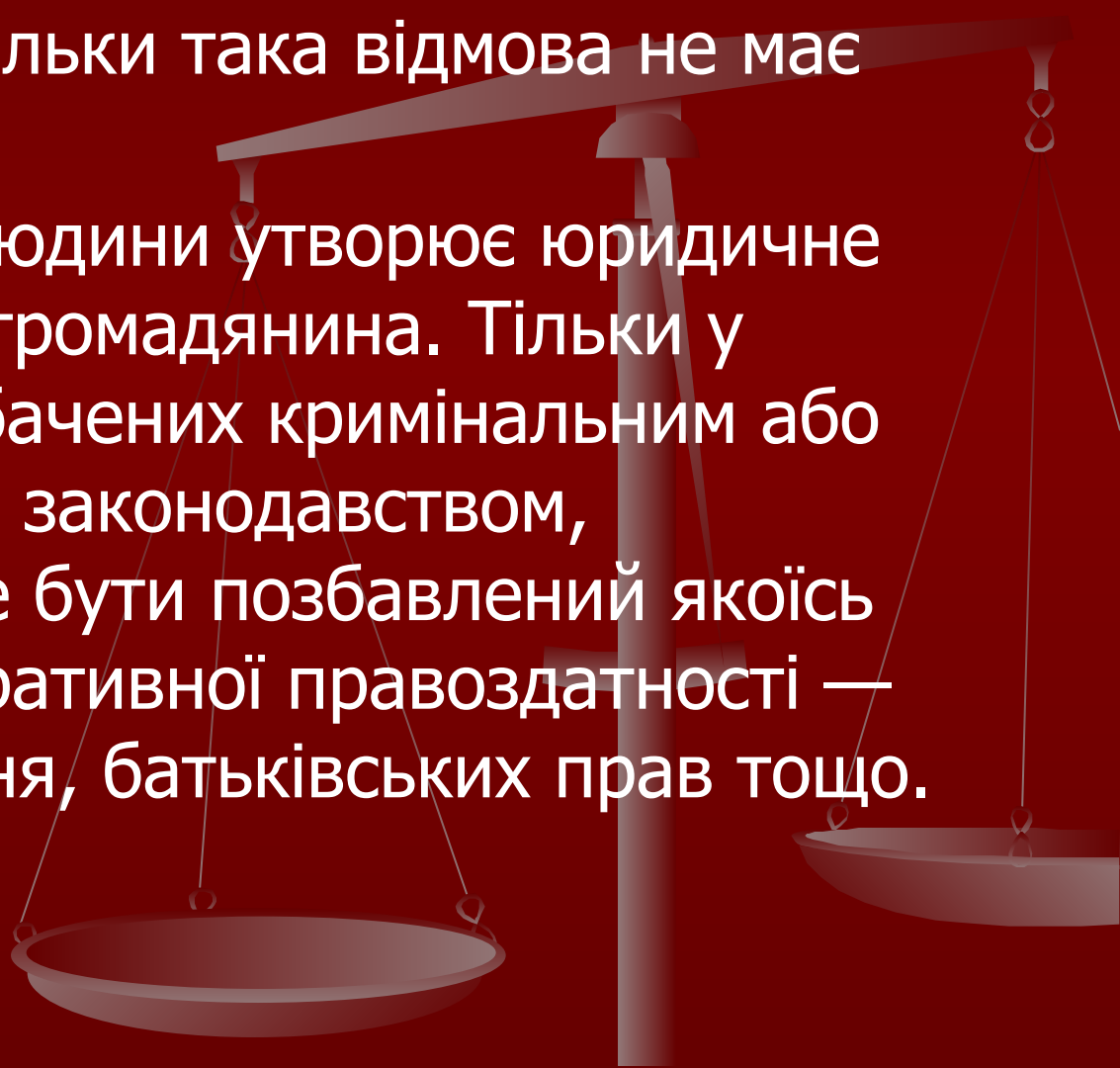
- встановлюється обсягом і характером його адміністративної правосуб'єктності, яку становлять:
 - адміністративна правоздатність;
 - адміністративна дієздатність;
 - адміністративна деліктоздатність

Адміністративна правоздатність

- — це визнана законом за громадянином фактична можливість бути суб'єктом адміністративного права, мати права й обов'язки адміністративно-правового характеру.
 - Адміністративна правоздатність виникає з моменту народження людини. Її обсяг встановлюють і змінюють за допомогою адміністративно-правових норм.
 - Вона підтверджується документами про громадянство — паспортом громадянина Укр., а для осіб до 16 років — свідоцтвом про народження.
-

- Правоздатність не може бути обмежена або відчужена, від неї неможливо відмовитися добровільно (оскільки така відмова не має юридичної сили).
- Правоздатність людини утворює юридичне поняття особи й громадянина. Тільки у випадках, передбачених кримінальним або адміністративним законодавством, громадянин може бути позбавлений якоїсь частини адміністративної правоздатності — права пересування, батьківських прав тощо.

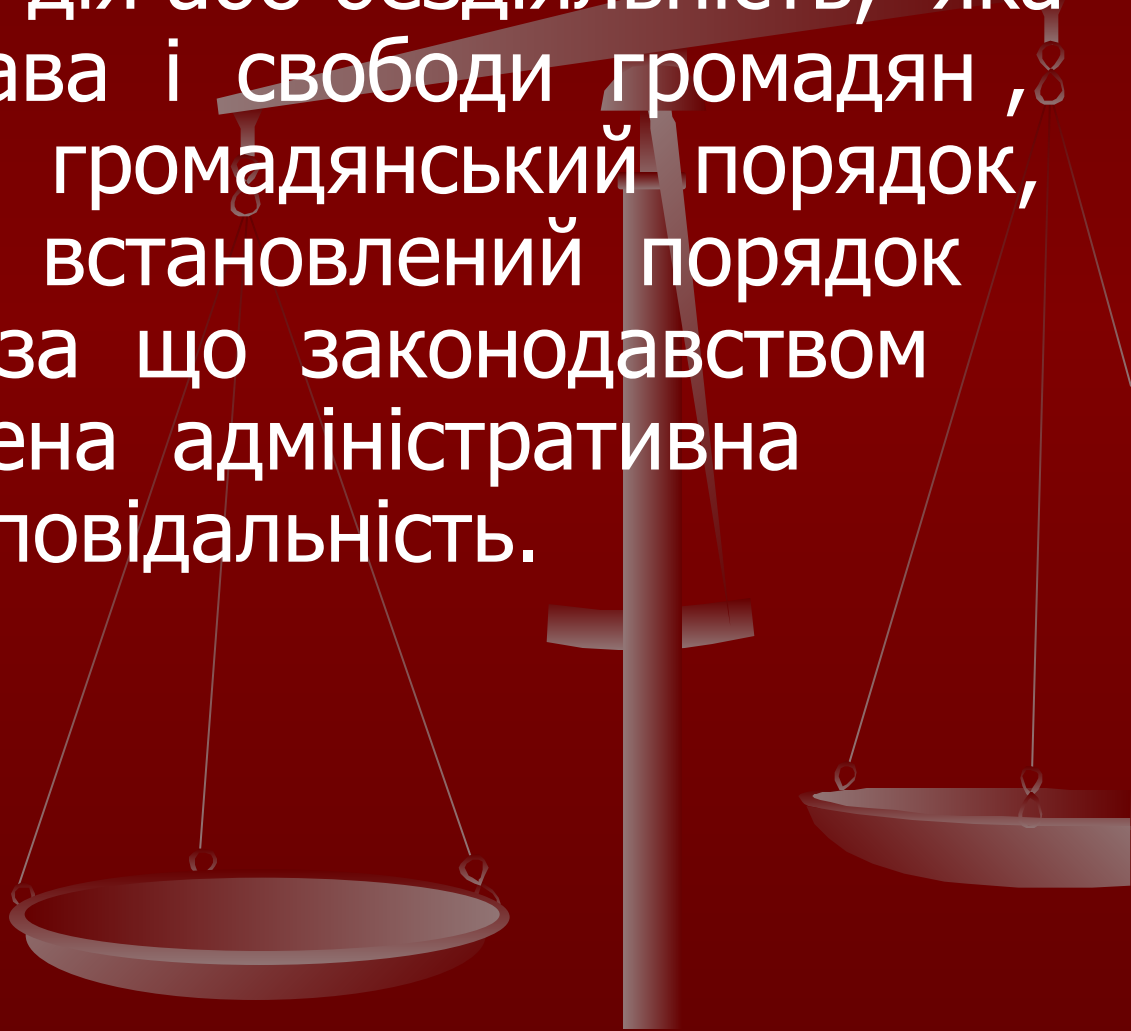
Адміністративна дієздатність

- — це визнана законом спроможність громадян своїми діями набувати та здійснювати права й виконувати обов'язки адміністративно-правового характеру.
- В повному обсязі адміністративна дієздатність настає з досягненням 18-річного віку. Разом із тим, вона виникає і по досягненні 16-річного віку — одержання паспорта й дотримання правил паспортної системи, охорона природи тощо. Адміністративна дієздатність може наставати в деяких випадках і до досягнення 16-річного віку — право на працю.

Адміністративний проступок

- це протиправна дія або бездіяльність, яка посягає на права і свободи громадян, державний або громадянський порядок, власність, на встановлений порядок управління, за що законодавством передбачена адміністративна відповідальність.

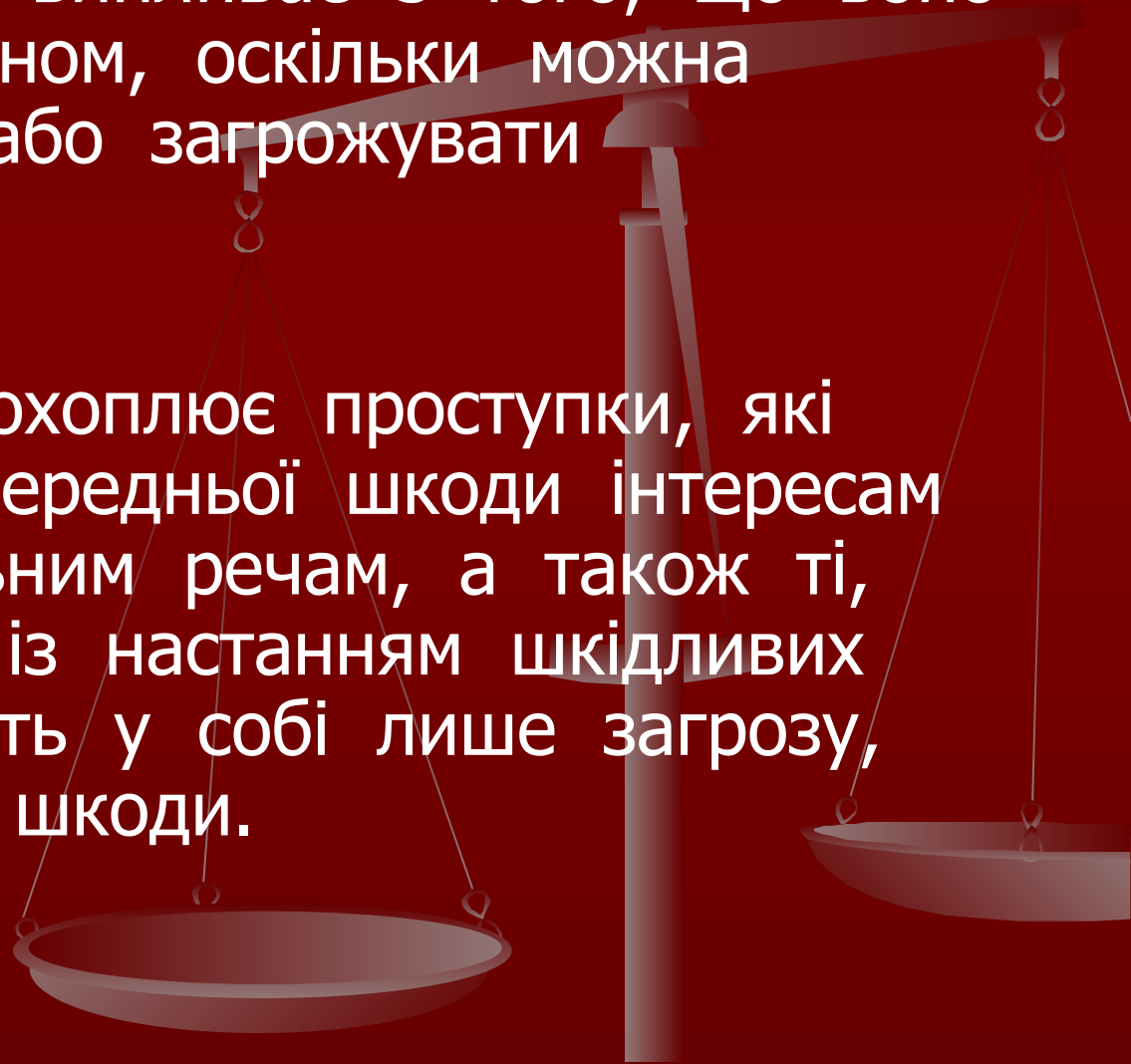
Ознаками адміністративного проступку є:

- протиправність;
 - винність;
- суспільна небезпека;
- адміністративність.

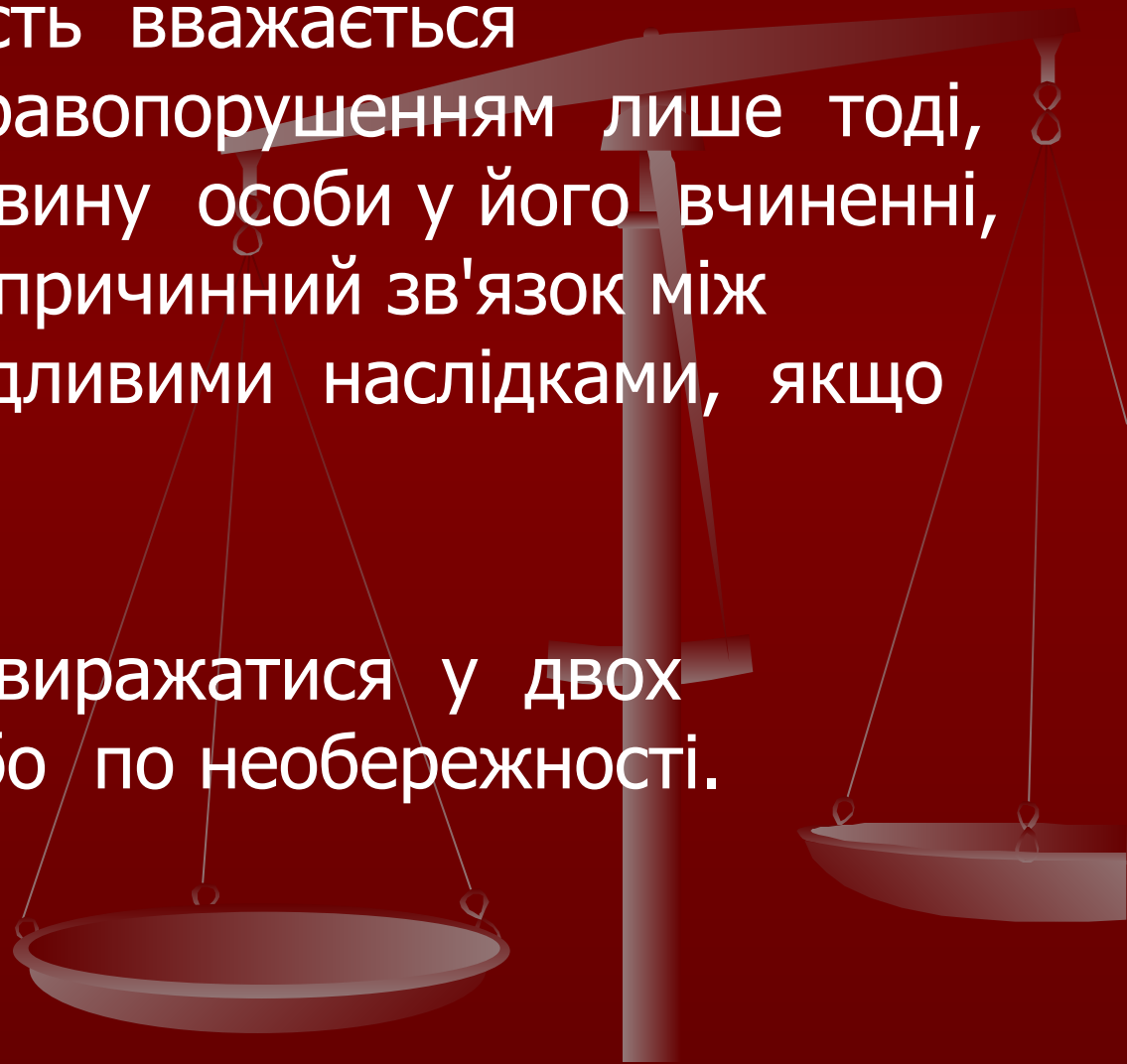
Протиправність

- Ознаки протиправності адміністративного правопорушення випливає з того, що воно заборонене законом, оскільки можна завдати шкоди або загрожувати небезпекою.
- Протиправність охоплює проступки, які завдають безпосередньої шкоди інтересам особи, матеріальним речам, а також ті, що не пов'язані із настанням шкідливих наслідків, а криють у собі лише загрозу, небезпеку такої шкоди.

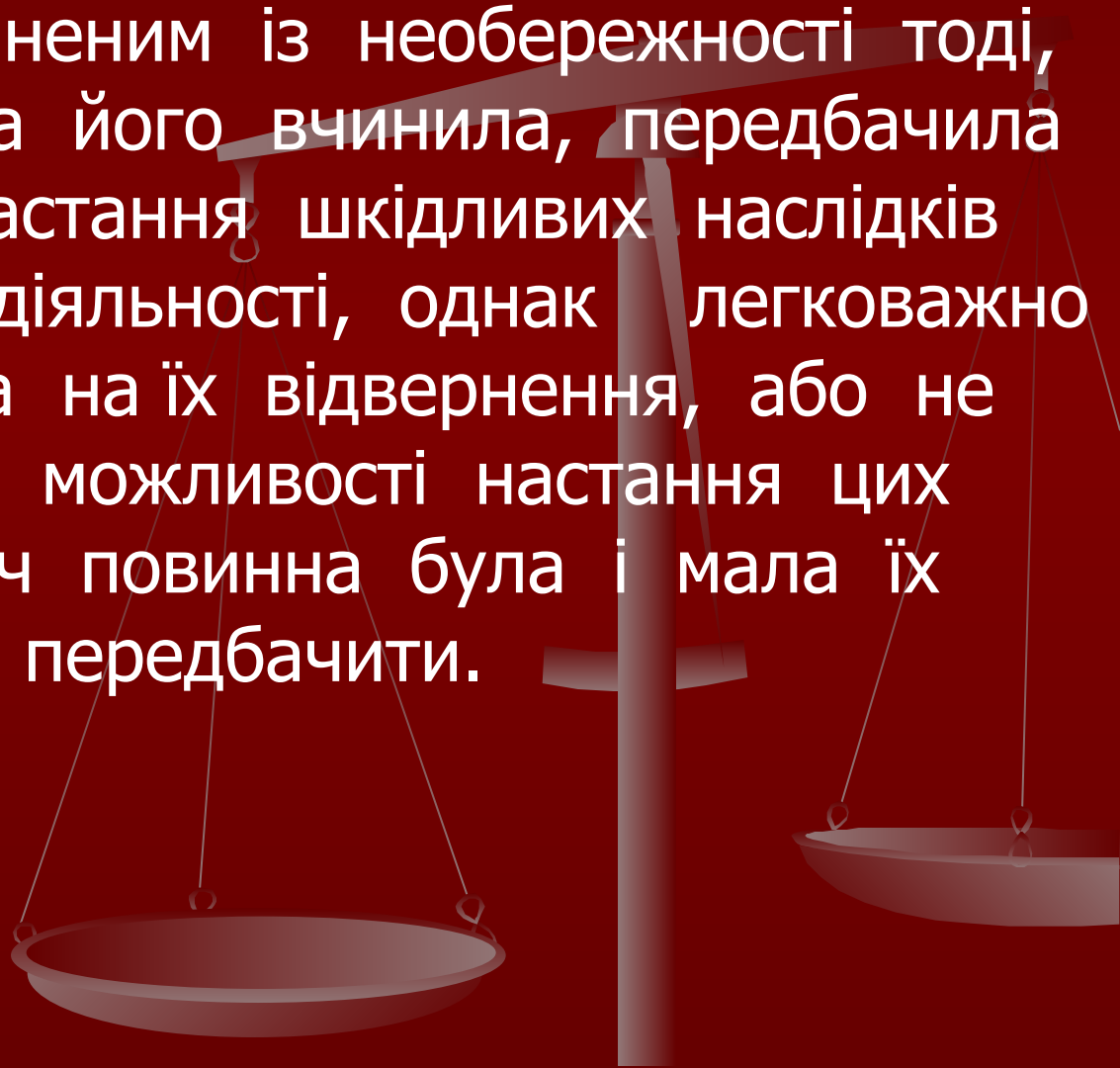
Протиправне діяння

- Дія або бездіяльність вважається адміністративним правопорушенням лише тоді, коли встановлено вину особи у його вчиненні, а також доведено причинний зв'язок між такими діями і шкідливими наслідками, якщо такі настали.
- Вина особи може виражатися у двох формах: умислу або по необережності.

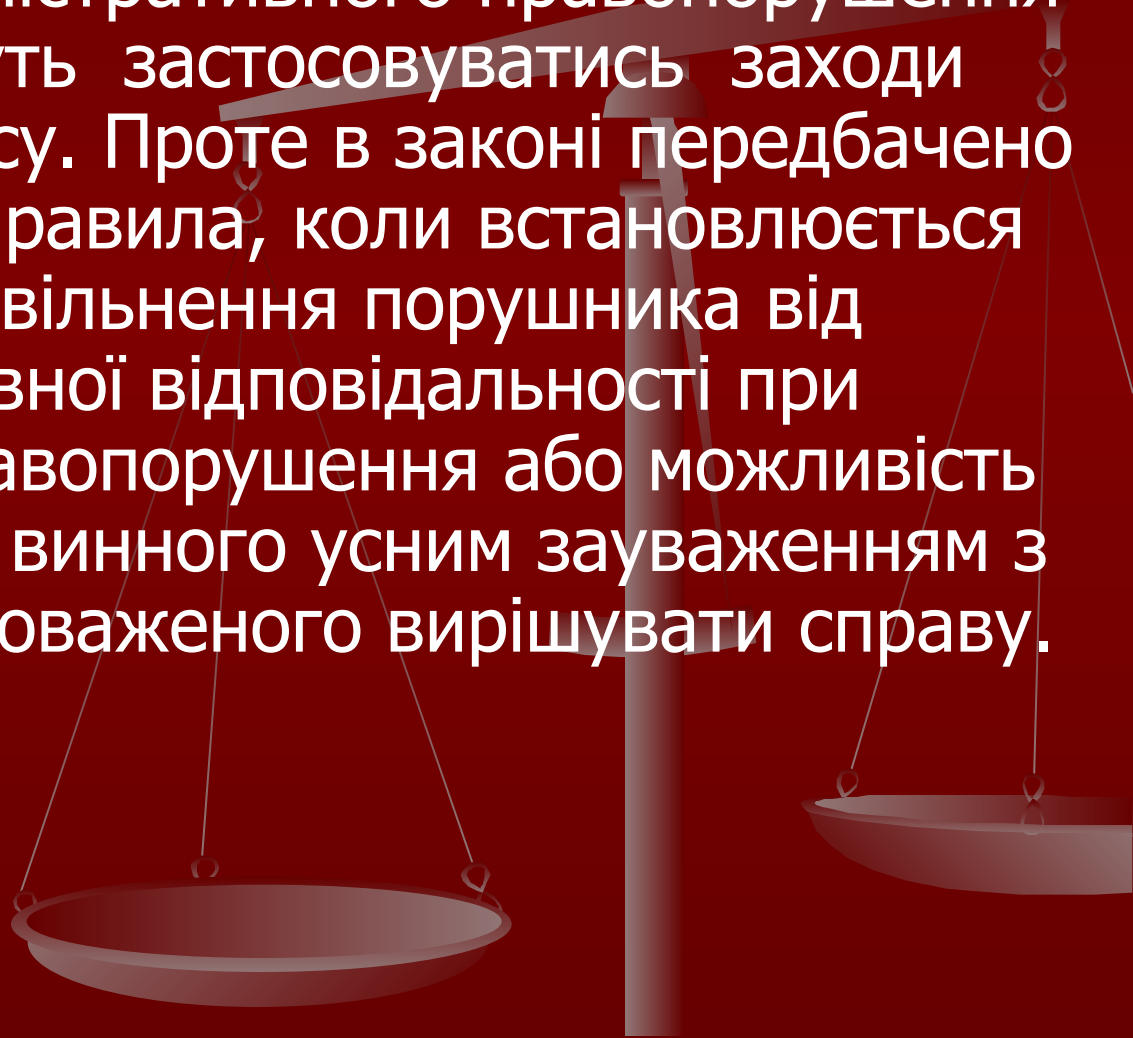
Адміністративне правопорушення

- вважається вчиненим із необережності тоді, коли особа, яка його вчинила, передбачила можливість настання шкідливих наслідків своєї дії чи бездіяльності, однак легковажно розраховувала на їх відвернення, або не передбачала можливості настання цих наслідків, хоч повинна була і мала їх передбачити.

Караність

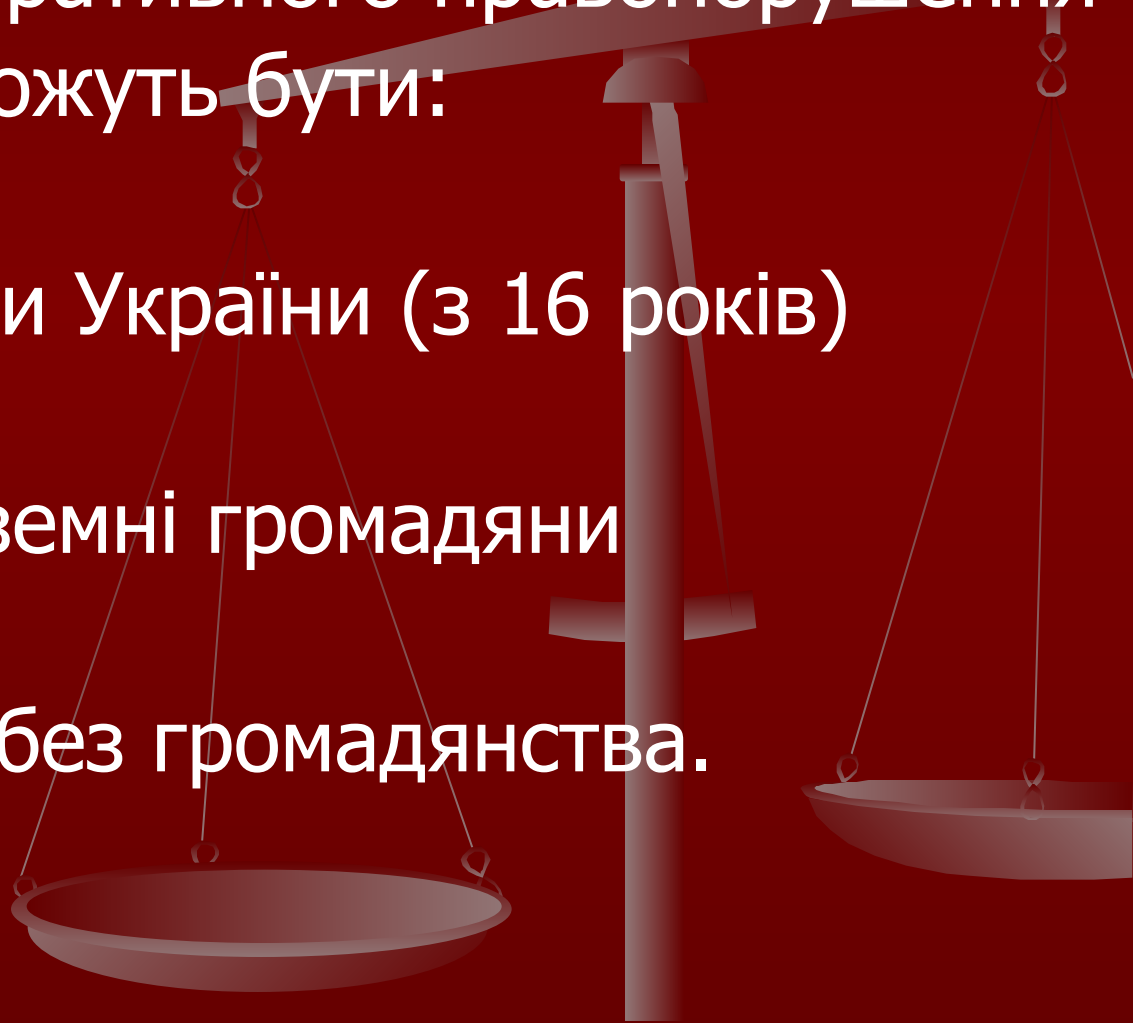
- За вчинення адміністративного правопорушення до особи можуть застосовуватись заходи державного примусу. Проте в законі передбачено виняток з цього правила, коли встановлюється можливість звільнення порушника від адміністративної відповідальності при малозначності правопорушення або можливість обмежитись щодо винного усним зауваженням з боку органу уповноваженого вирішувати справу.

Суб'єкт адміністративного правопорушення

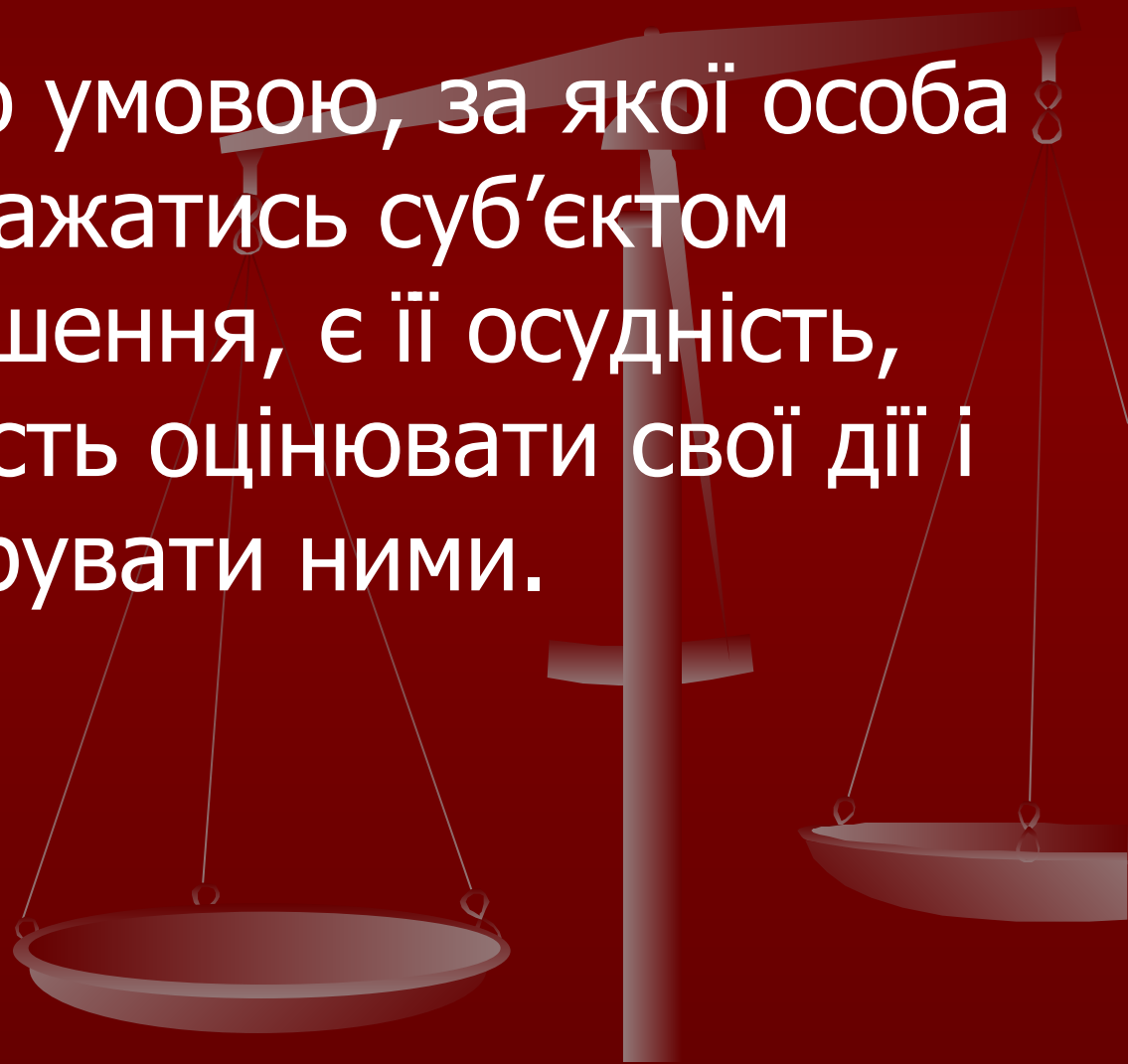
Суб'єктом адміністративного правопорушення
можуть бути:

- громадяни України (з 16 років)
 - іноземні громадяни
- особи без громадянства.

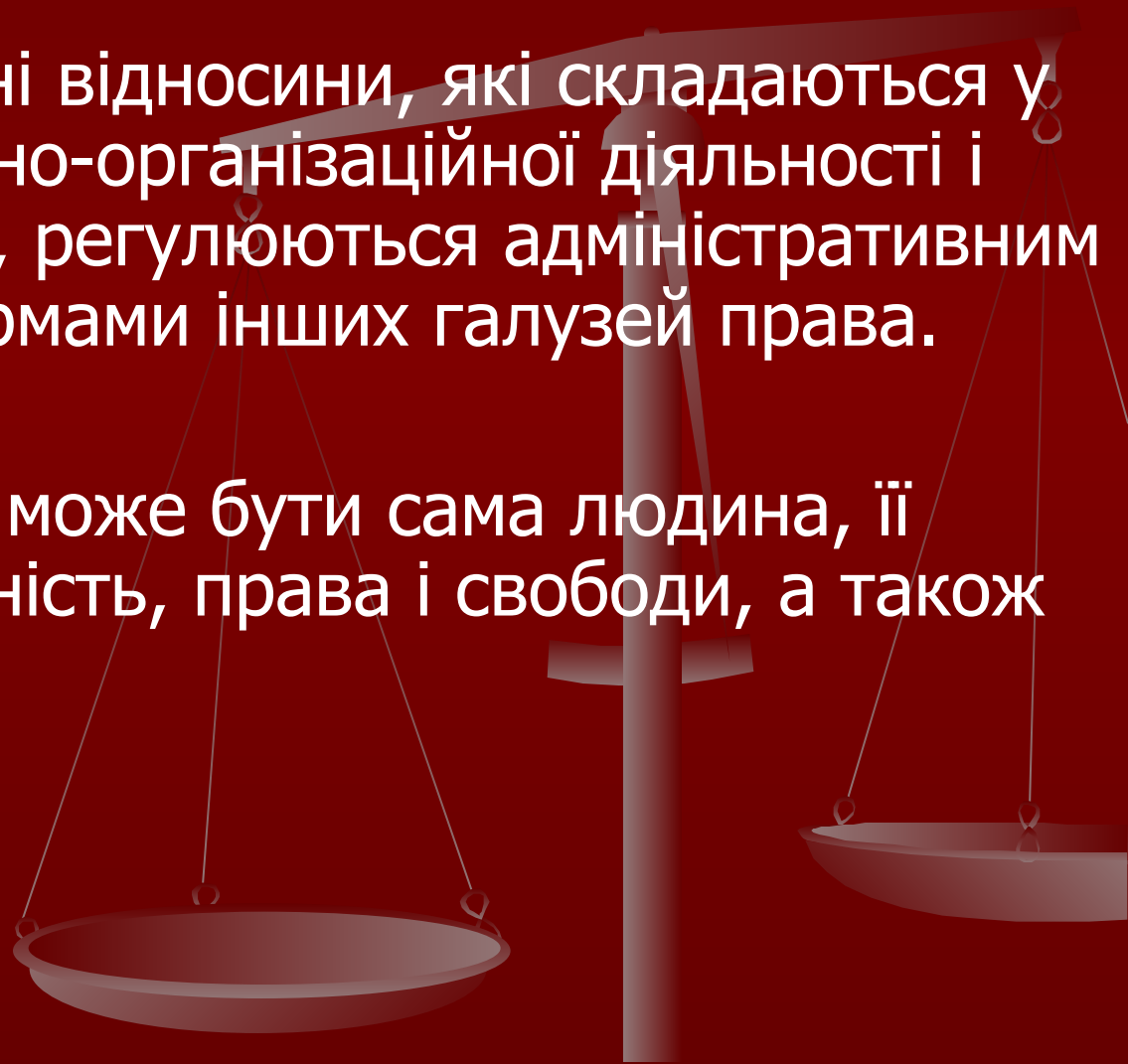
Суб'єкт адміністративного правопорушення

- Обов'язковою умовою, за якої особа може вважатись суб'єктом правопорушення, є її осудність, тобто здатність оцінювати свої дії і керувати ними.

Об'єктом адміністративного правопорушення

- Виступають суспільні відносини, які складаються у сфері адміністративно-організаційної діяльності і порядку управління, регулюються адміністративним правом, а також нормами інших галузей права.
- Об'єктом посягання може бути сама людина, її здоров'я, честь і гідність, права і свободи, а також власність.

Суб'єктивну сторону адміністративного правопорушення визначає

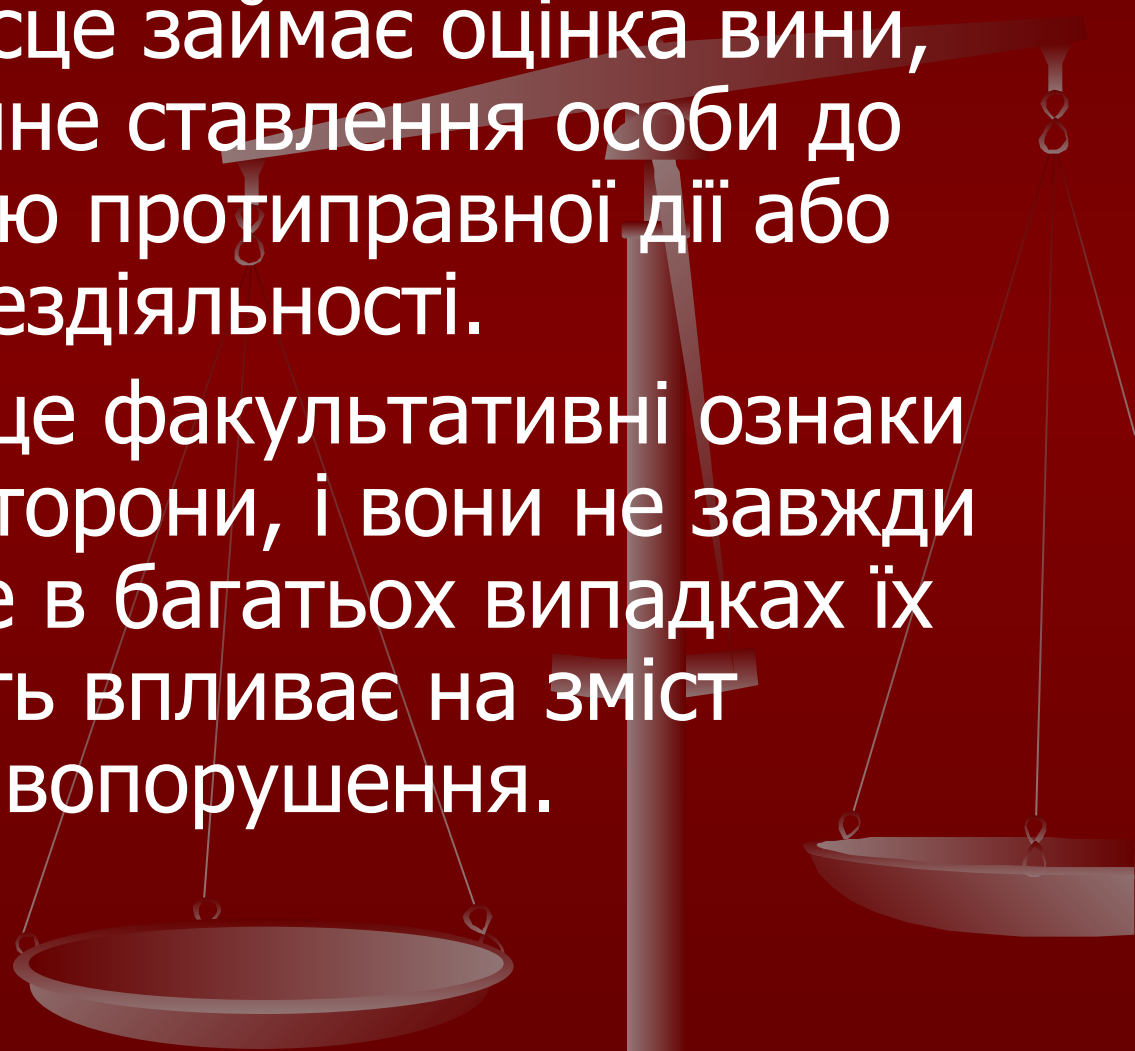
- вина особи;
- мета поведінки;
- МОТИВ поведінки.

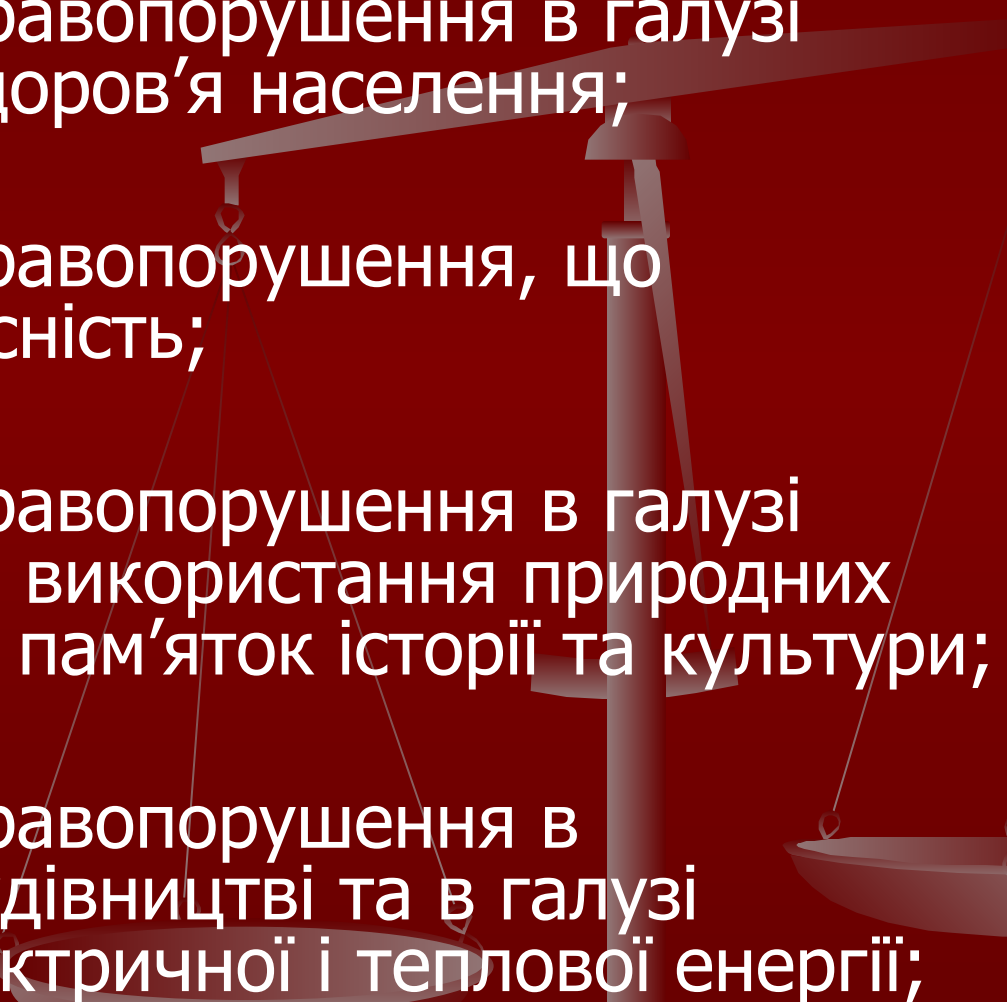
Оцінка вини, мети і мотиву

Центральне місце займає оцінка вини, тобто психічне ставлення особи до вчиненої нею протиправної дії або бездіяльності.

Мета і мотив – це факультативні ознаки суб'єктивної сторони, і вони не завжди присутні. Але в багатьох випадках їх наявність впливає на зміст правопорушення.

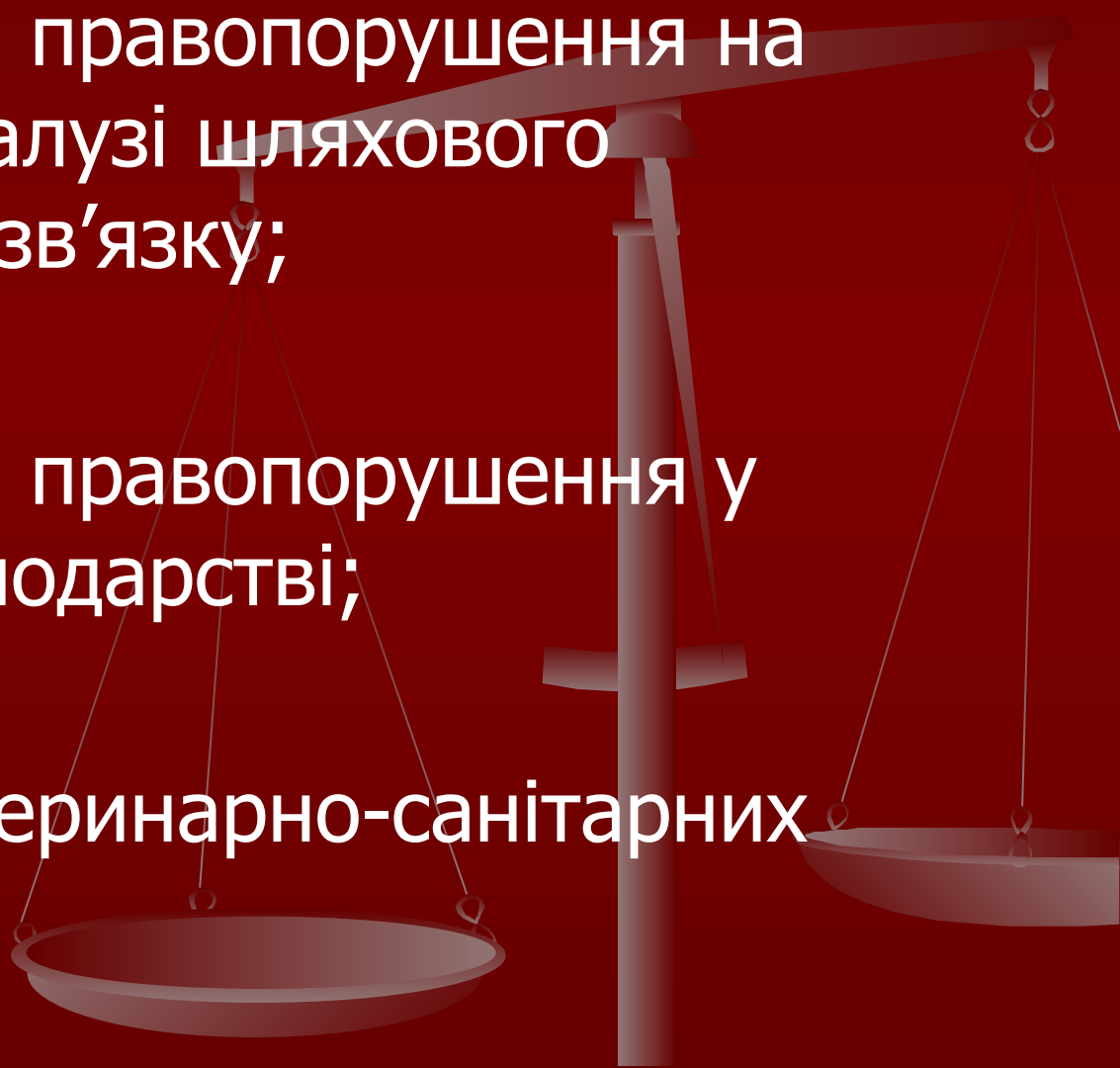

Види адміністративних правопорушень

- адміністративні правопорушення в галузі охорони праці і здоров'я населення;
 - адміністративні правопорушення, що посягають на власність;
 - адміністративні правопорушення в галузі охорони природи, використання природних ресурсів, охорони пам'яток історії та культури;
 - адміністративні правопорушення в промисловості, будівництві та в галузі використання електричної і теплової енергії;
-

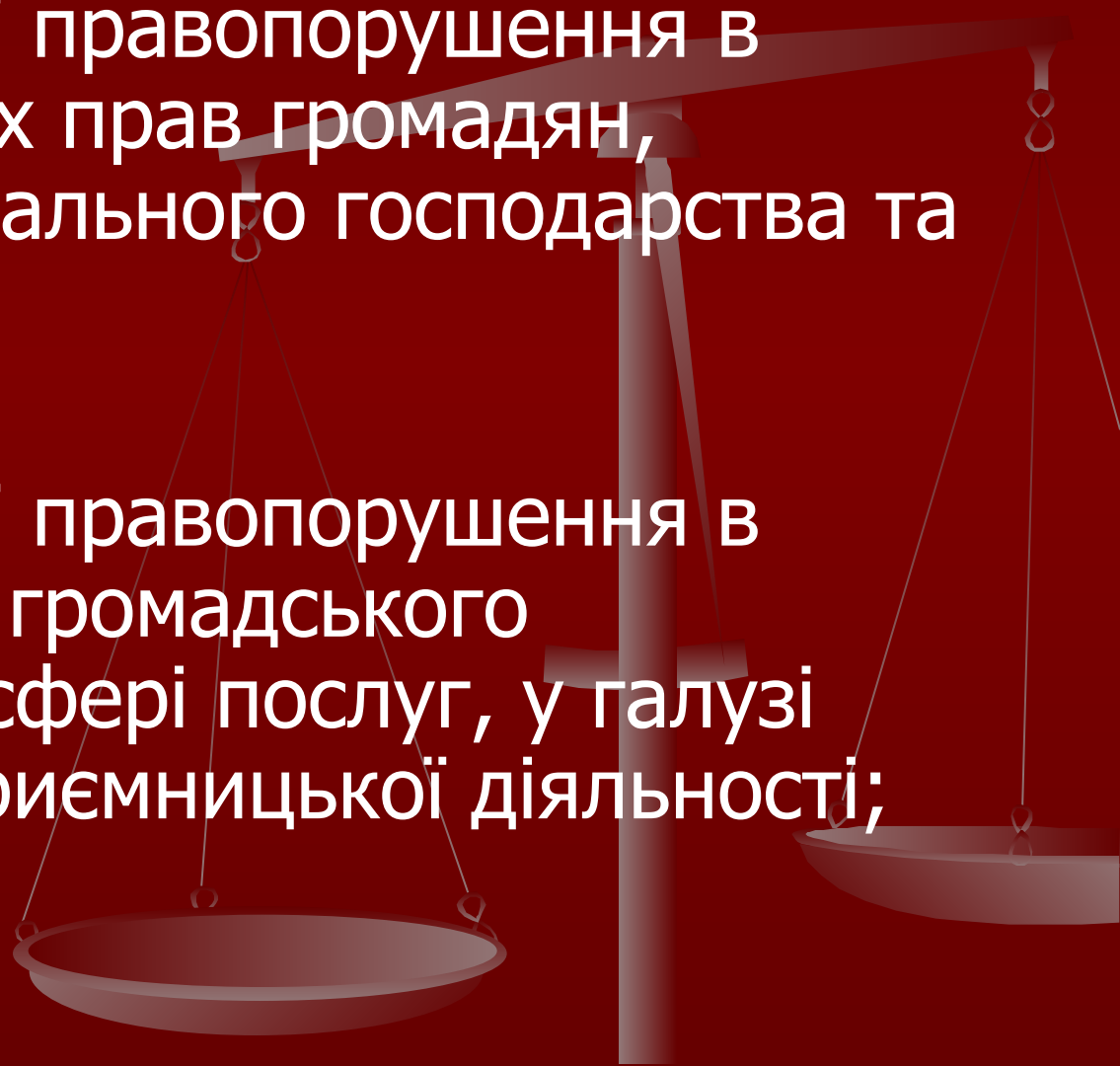
Види адміністративних правопорушень

- адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку;
- адміністративні правопорушення у сільському господарстві;
- порушення ветеринарно-санітарних правил;

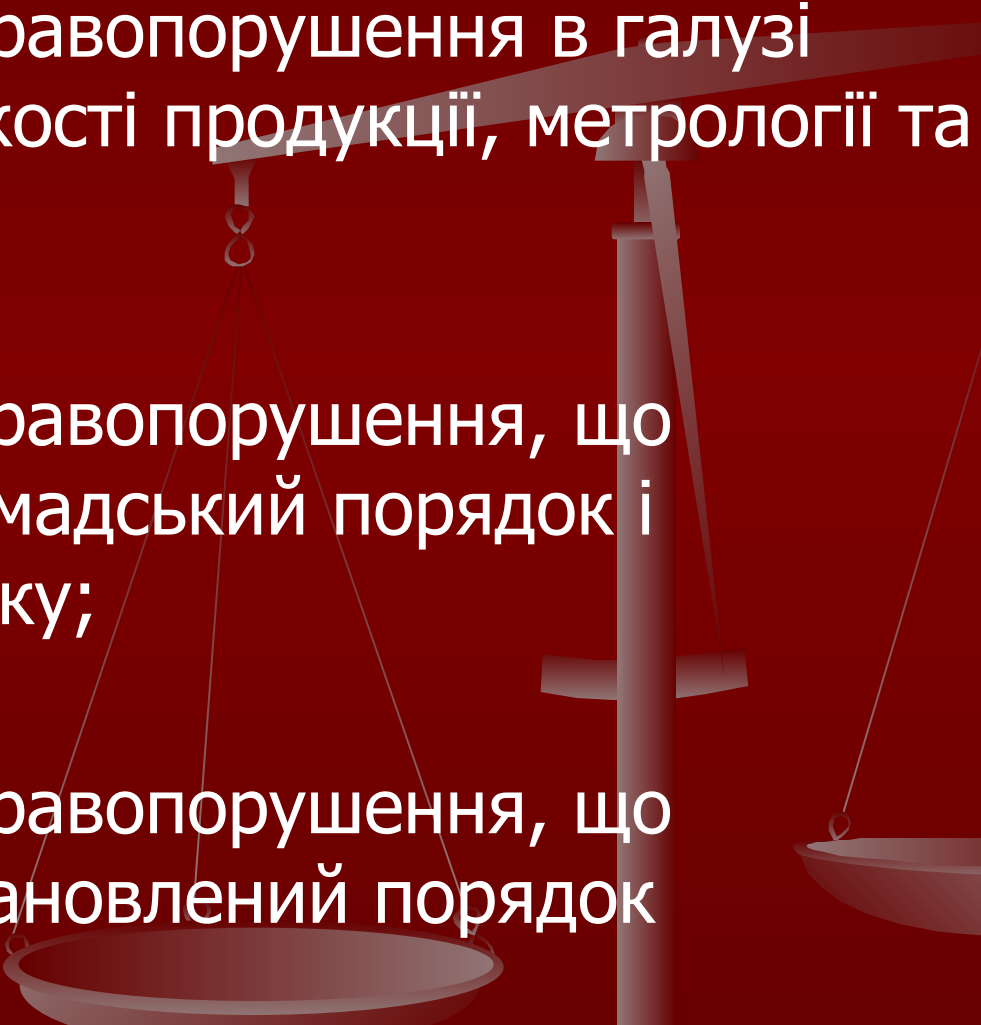

Види адміністративних правопорушень

- адміністративні правопорушення в галузі житлових прав громадян, житлово-комунального господарства та благоустрою;
- адміністративні правопорушення в галузі торгівлі, громадського харчування, у сфері послуг, у галузі фінансів і підприємницької діяльності;

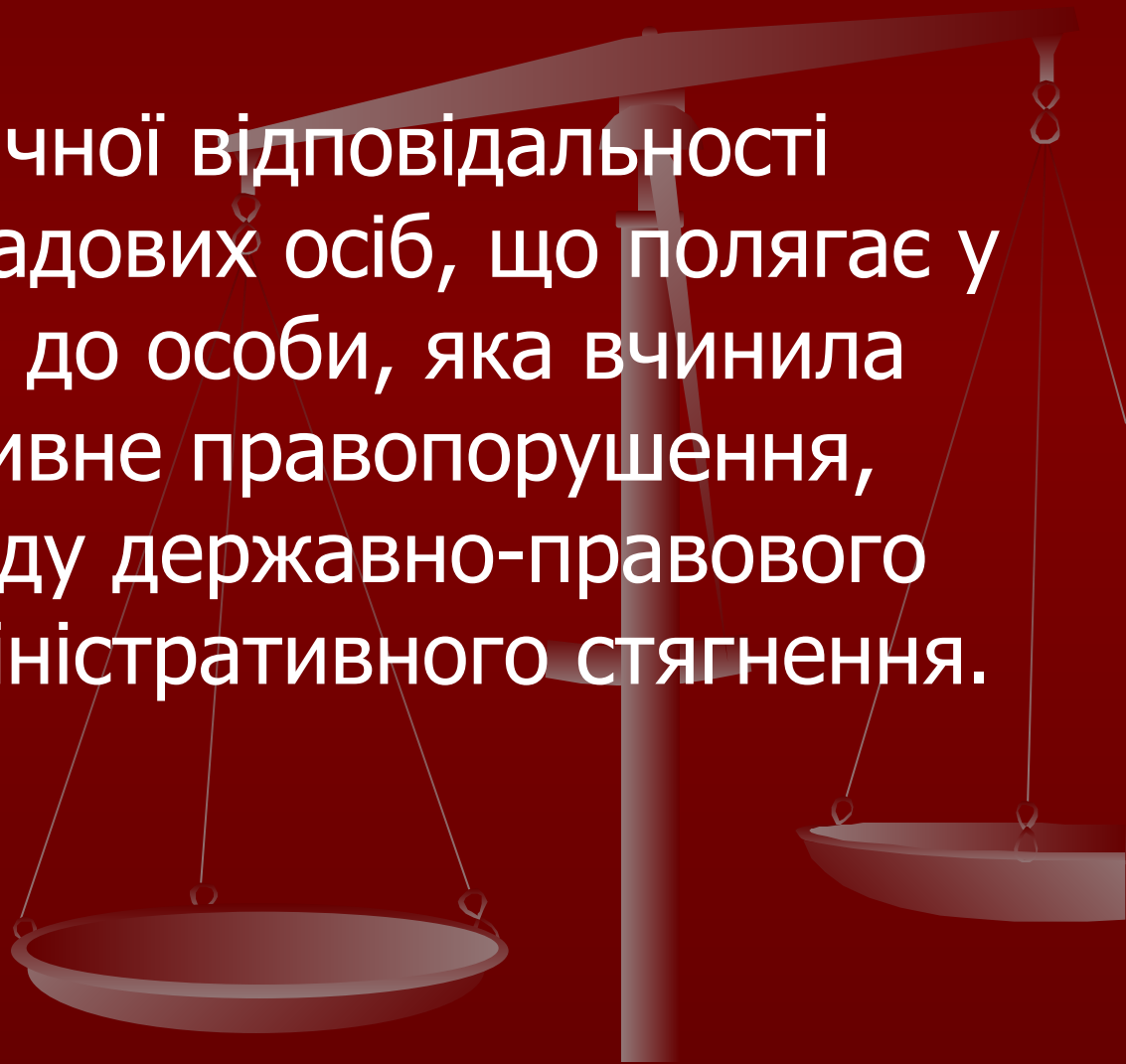

Види адміністративних правопорушень

- адміністративні правопорушення в галузі стандартизації, якості продукції, метрології та сертифікації;
 - адміністративні правопорушення, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку;
 - адміністративні правопорушення, що посягають на встановлений порядок управління.
-

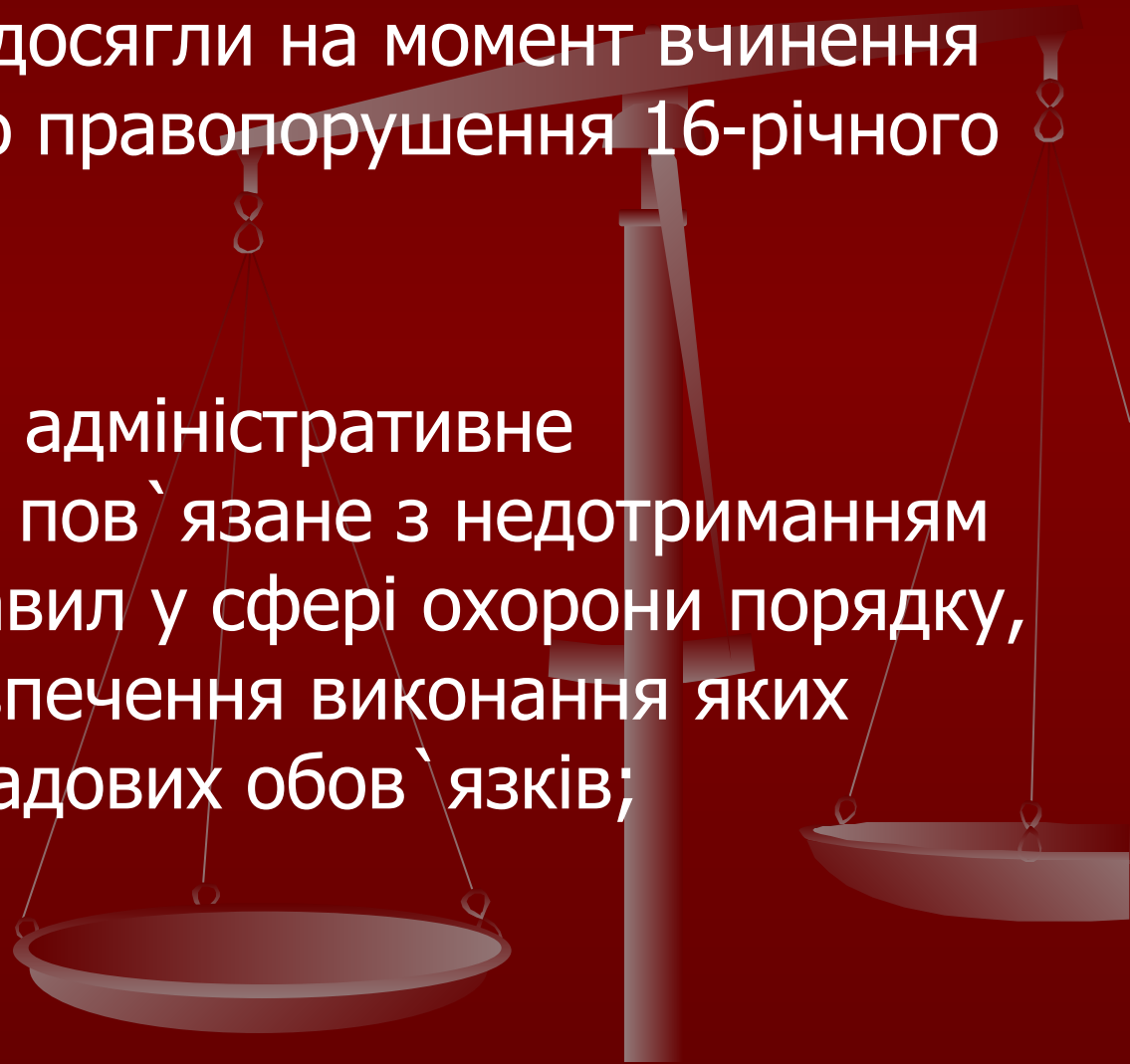
Адміністративна відповідальність

- вид юридичної відповідальності громадян і посадових осіб, що полягає у застосуванні до особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, певного заходу державно-правового примусу – адміністративного стягнення.

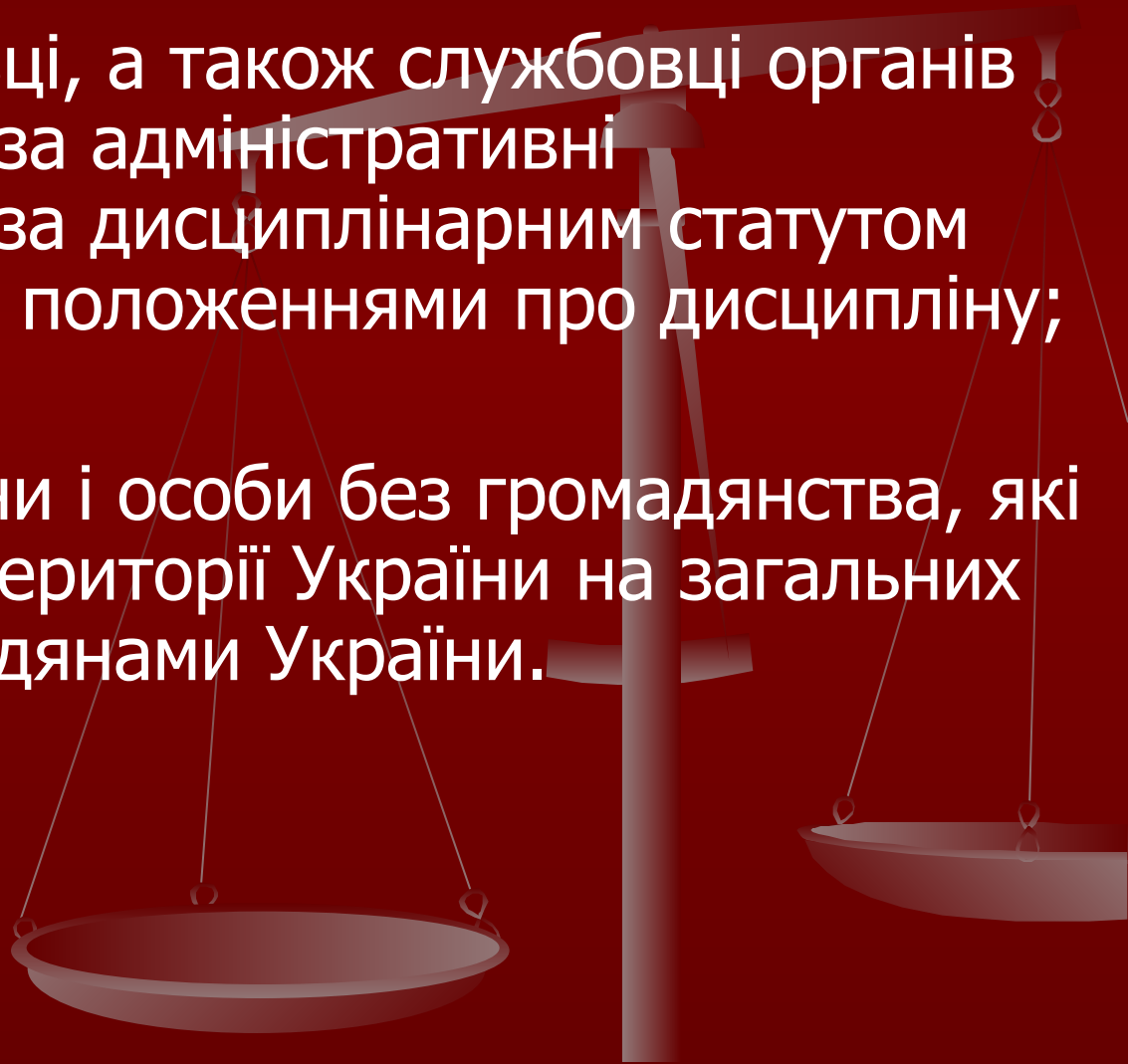
Адміністративній відповідальності підлягають :

- осудні особи, які досягли на момент вчинення адміністративного правопорушення 16-річного віку;
- посадові особи за адміністративне правопорушення, пов'язане з недотриманням встановлених правил у сфері охорони порядку, управління, забезпечення виконання яких входить до їх посадових обов'язків;

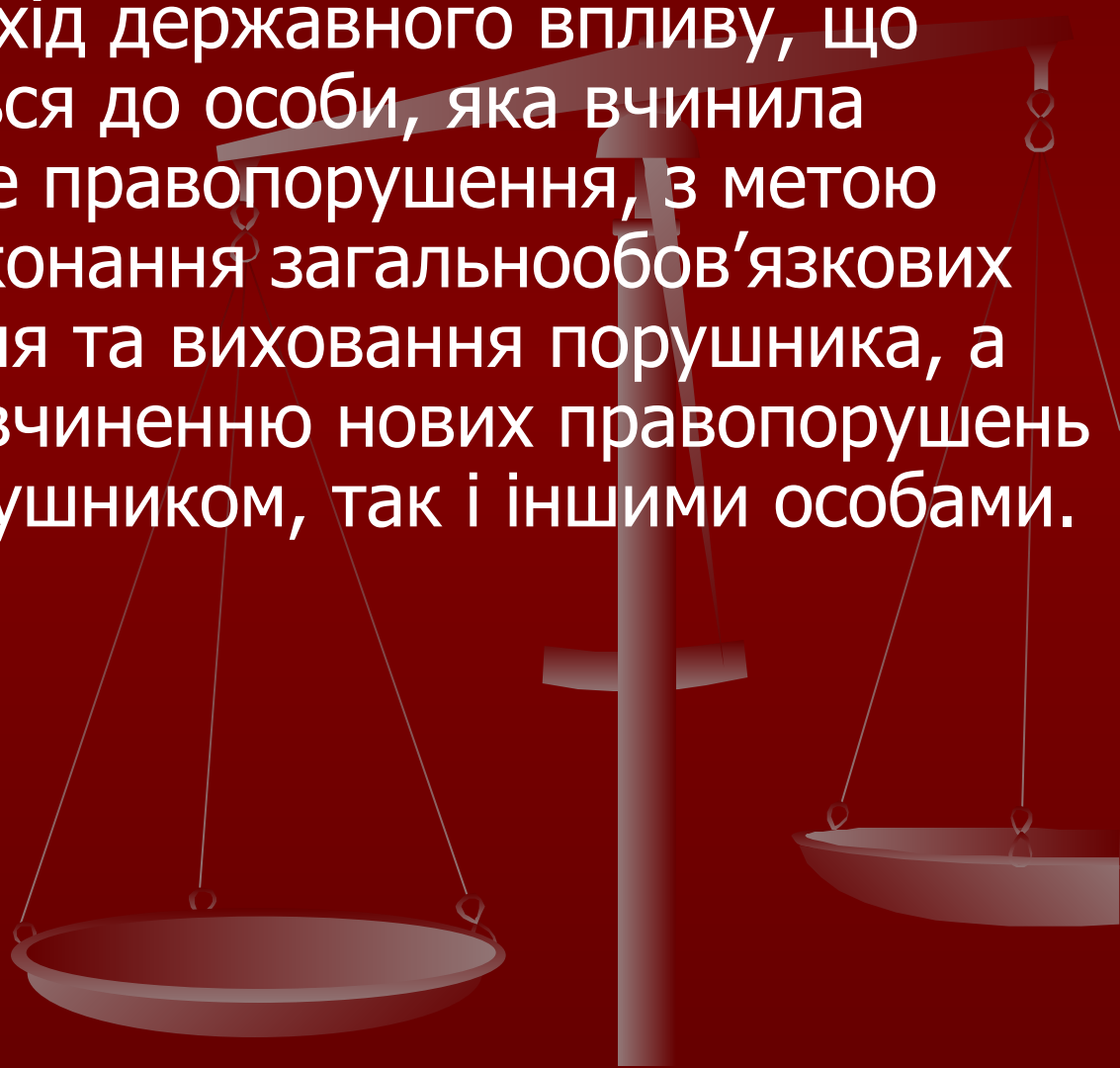
Адміністративній відповідальності підлягають :

- військовослужбовці, а також службовці органів внутрішніх справ за адміністративні правопорушення за дисциплінарним статутом або спеціальними положеннями про дисципліну;
- іноземні громадяни і особи без громадянства, які перебувають на території України на загальних підставах з громадянами України.

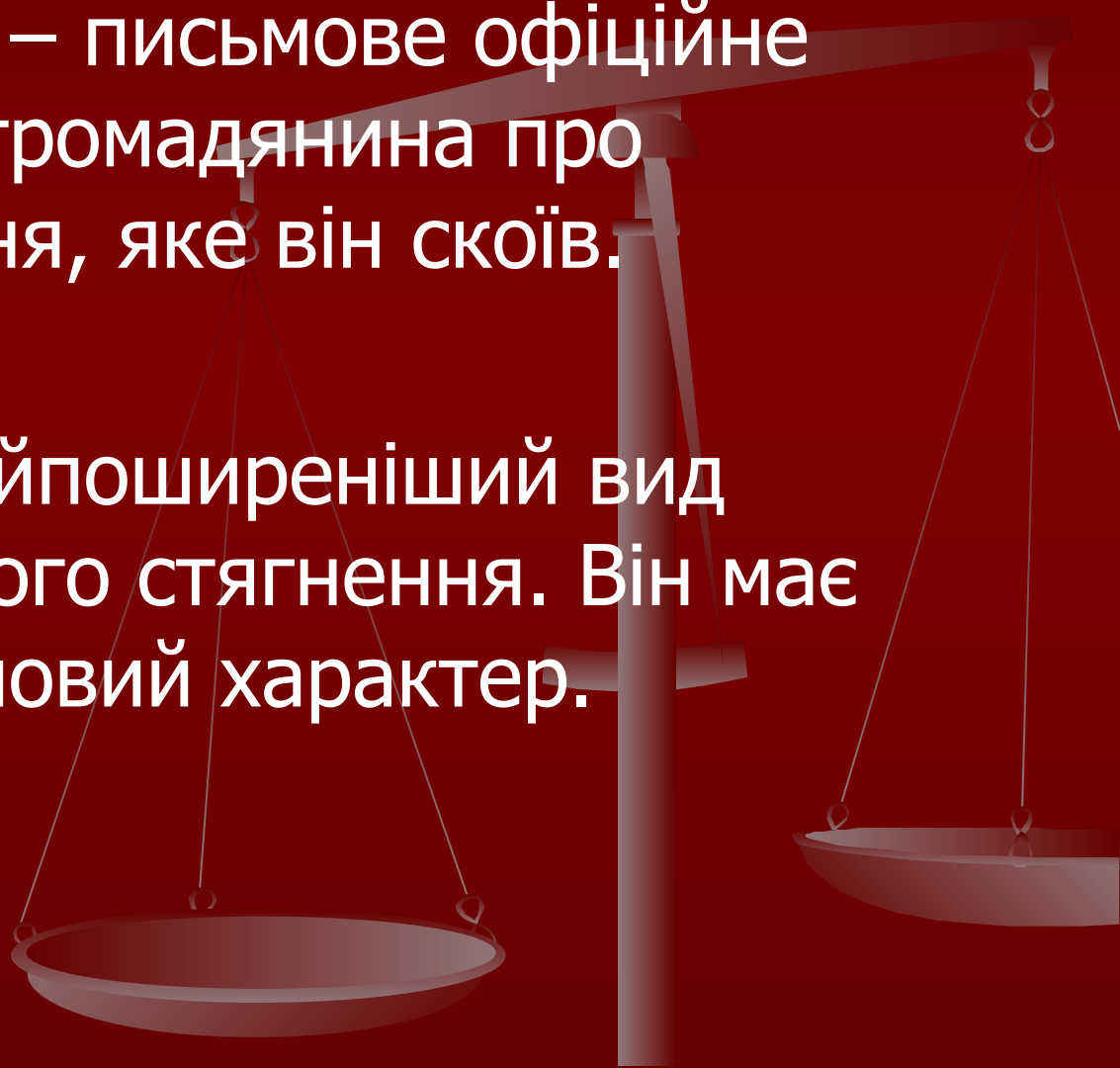
Адміністративне стягнення

- примусовий захід державного впливу, що застосовується до особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, з метою забезпечення виконання загальнообов'язкових правил, покарання та виховання порушника, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами.

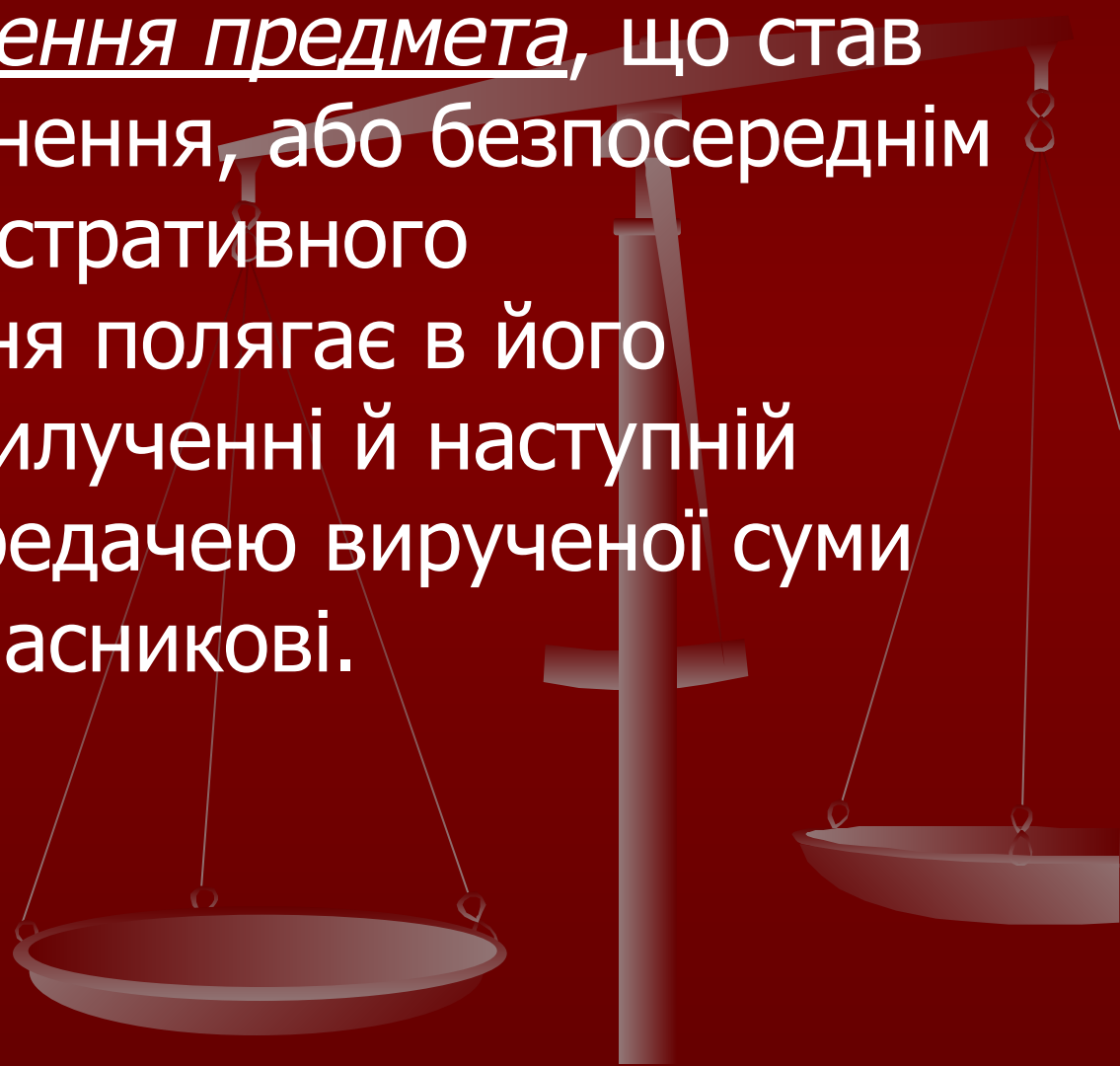
Адміністративні стягнення

- Попередження – письмове офіційне застереження громадянина про правопорушення, яке він скоїв.
- Штраф – це найпоширеніший вид адміністративного стягнення. Він має виключно грошовий характер.

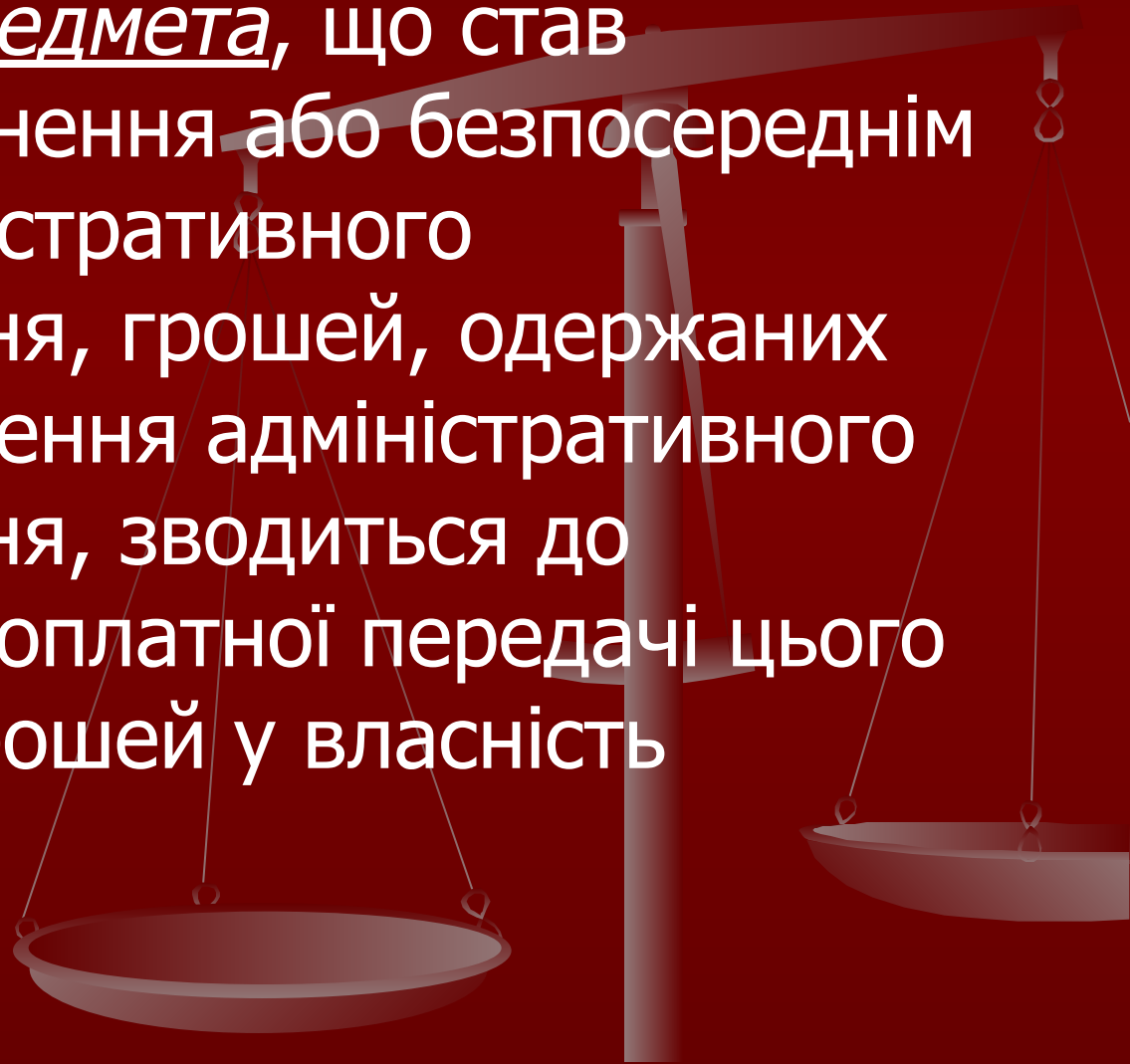
Адміністративні стягнення

- Оплатне вилучення предмета, що став знаряддям вчинення, або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення полягає в його примусовому вилученні й наступній реалізації з передачею вирученої суми колишньому власникові.

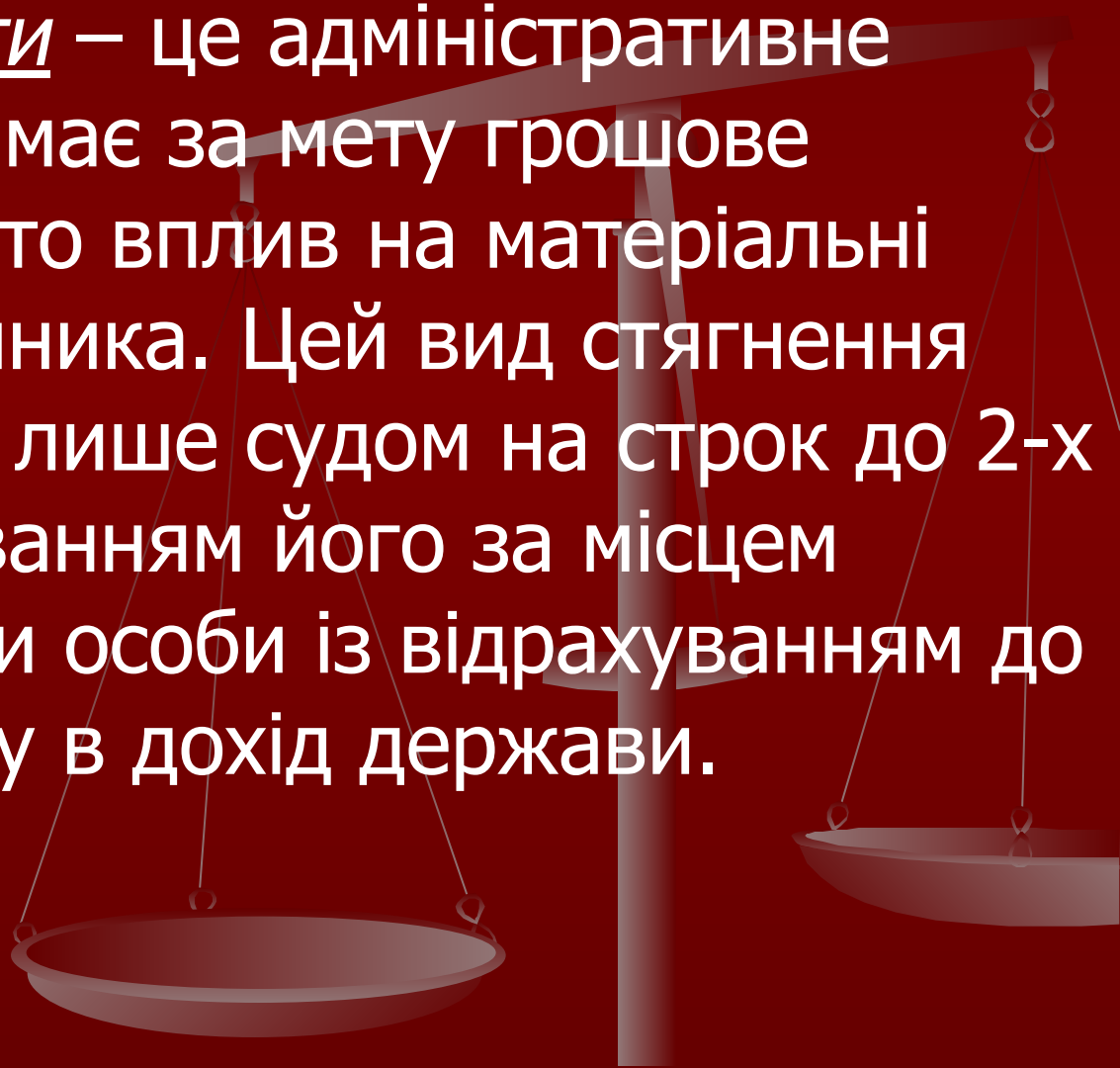
Адміністративні стягнення

- Конфіскація предмета, що став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, зводиться до примусової безоплатної передачі цього предмета чи грошей у власність держави.

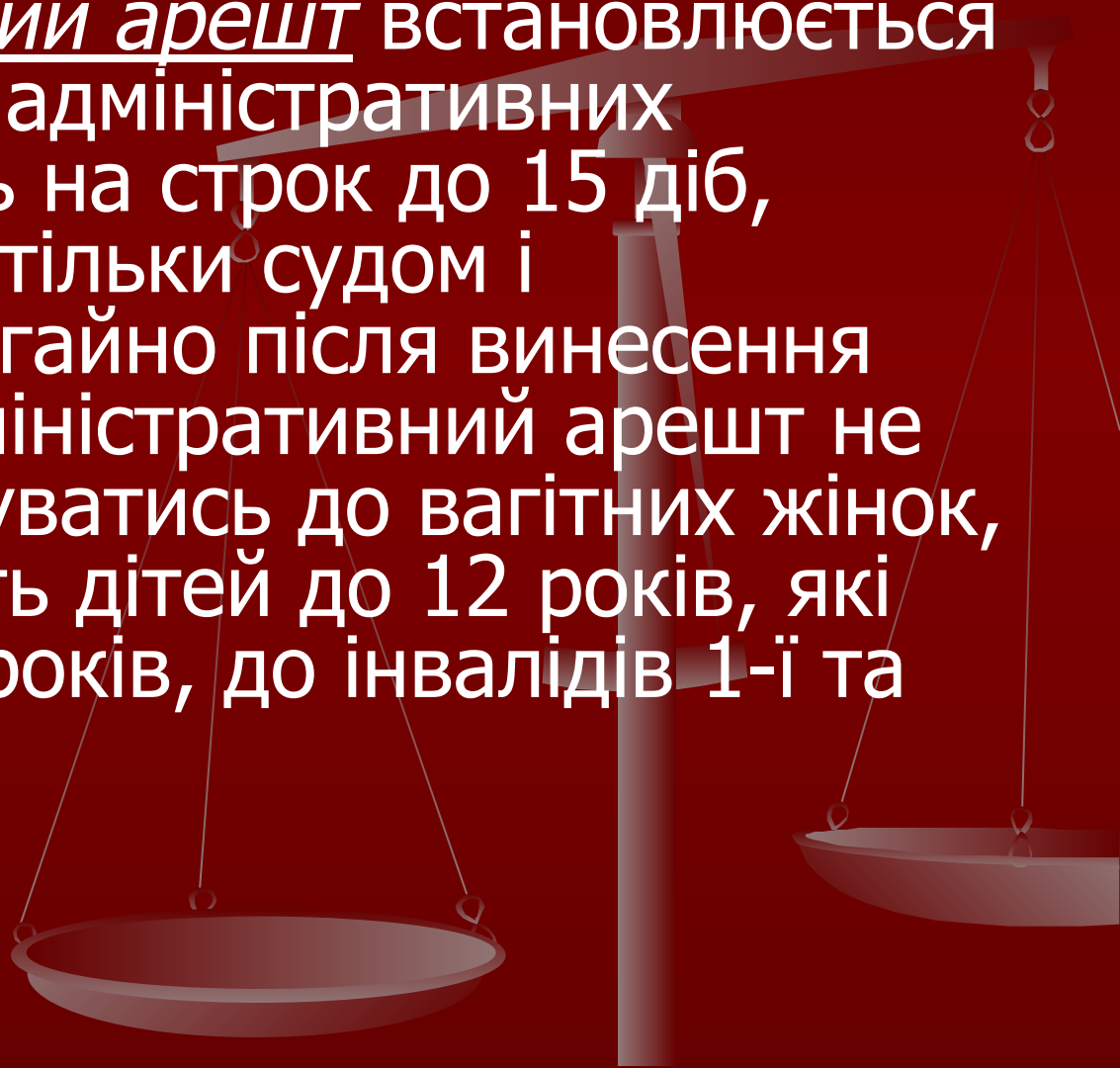
Адміністративні стягнення

- Виправні роботи – це адміністративне стягнення, яке має за мету грошове покарання, тобто вплив на матеріальні інтереси порушника. Цей вид стягнення застосовується лише судом на строк до 2-х місяців з відбуванням його за місцем основної роботи особи із відрахуванням до 20% її заробітку в дохід держави.

Адміністративні стягнення

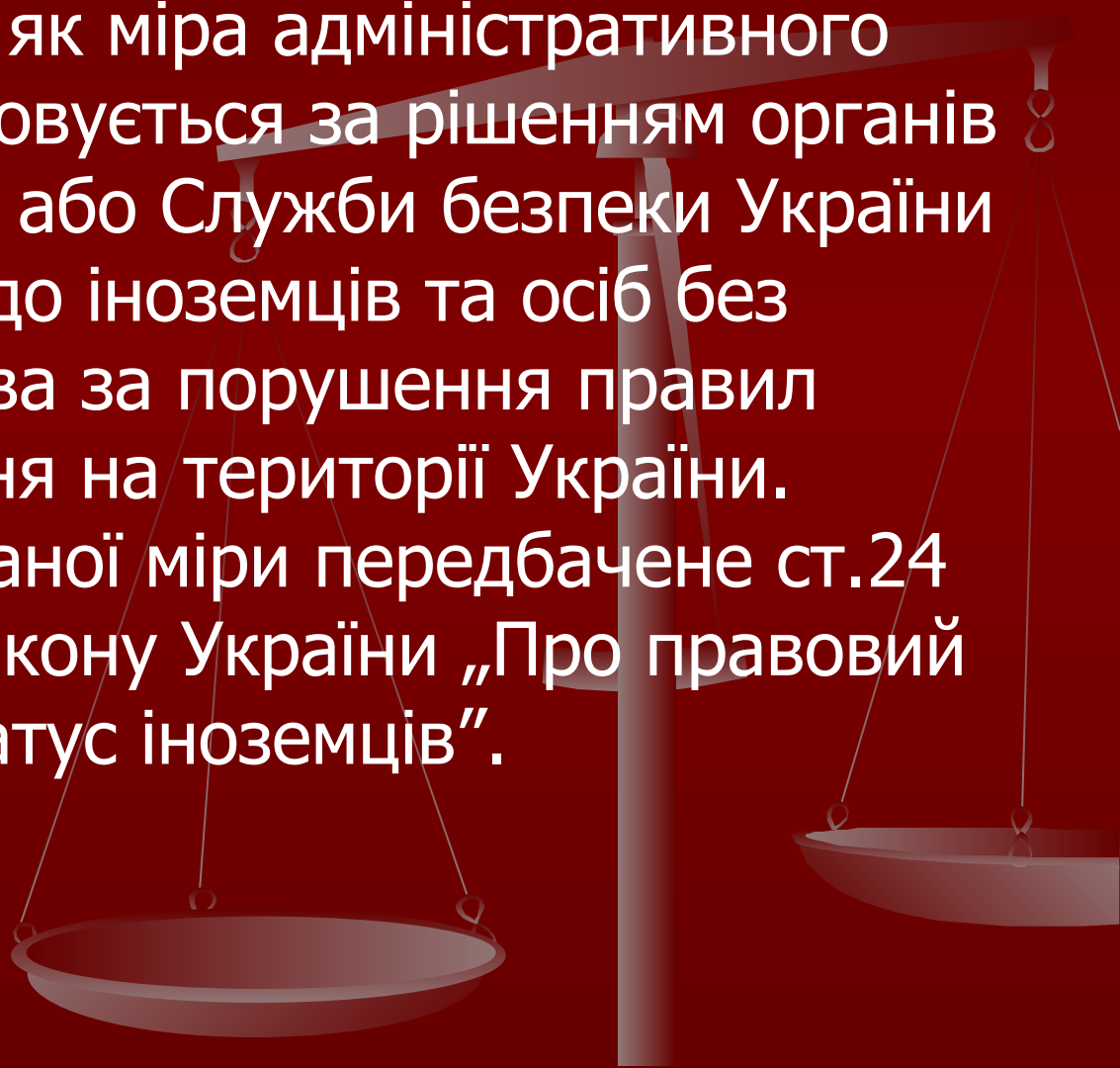
- Адміністративний арешт встановлюється за окремі види адміністративних правопорушень на строк до 15 діб, призначається тільки судом і виконується негайно після винесення постанови. Адміністративний арешт не може застосовуватись до вагітних жінок, жінок, які мають дітей до 12 років, які не досягли 18 років, до інвалідів 1-ї та 2-ї груп.

Депортація

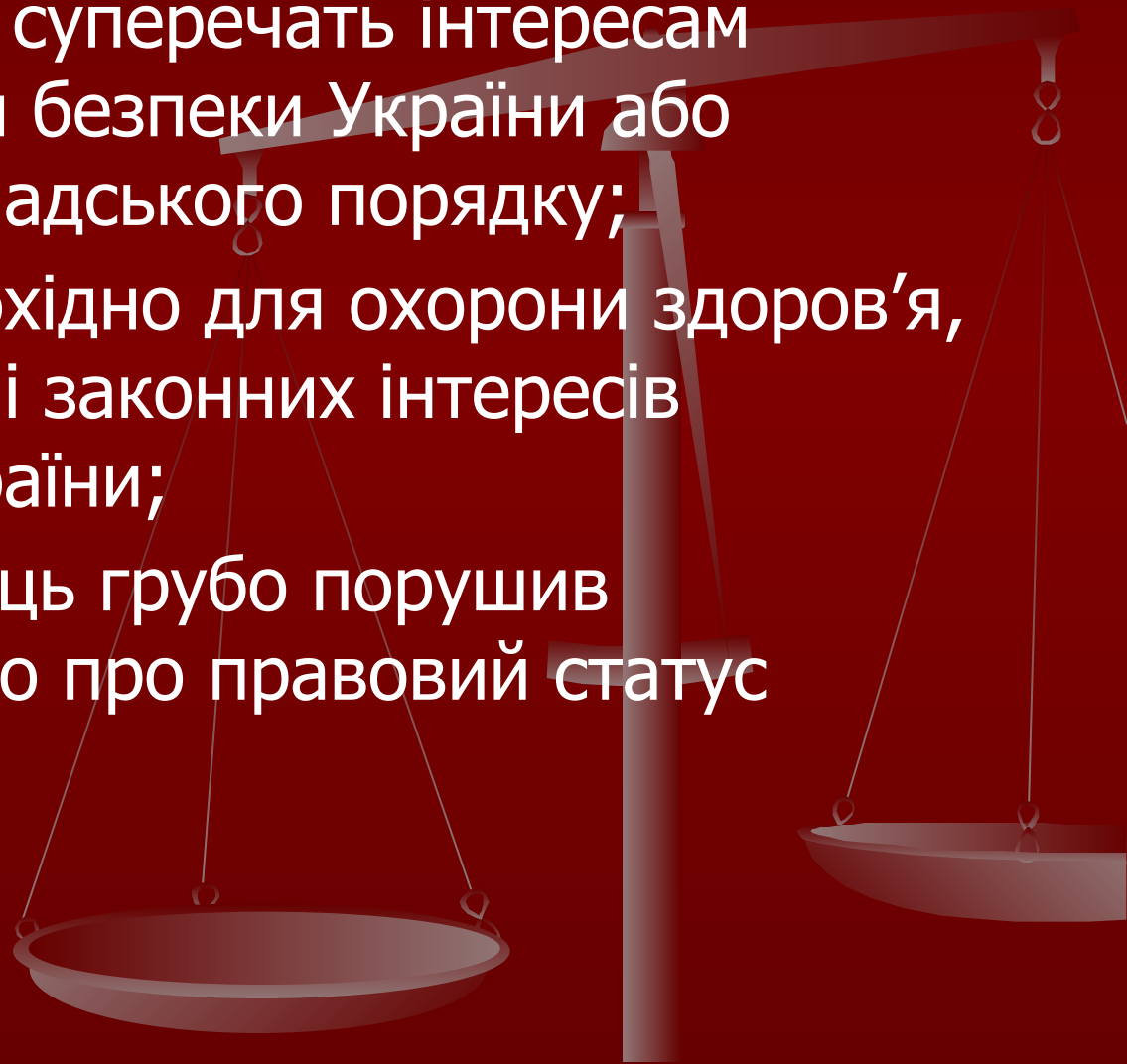
за межі України як міра адміністративного стягнення застосовується за рішенням органів внутрішніх справ або Служби безпеки України виключно до іноземців та осіб без громадянства за порушення правил перебування на території України.

Застосування даної міри передбачене ст.24 КУпАП і ст.32 Закону України „Про правовий статус іноземців”.

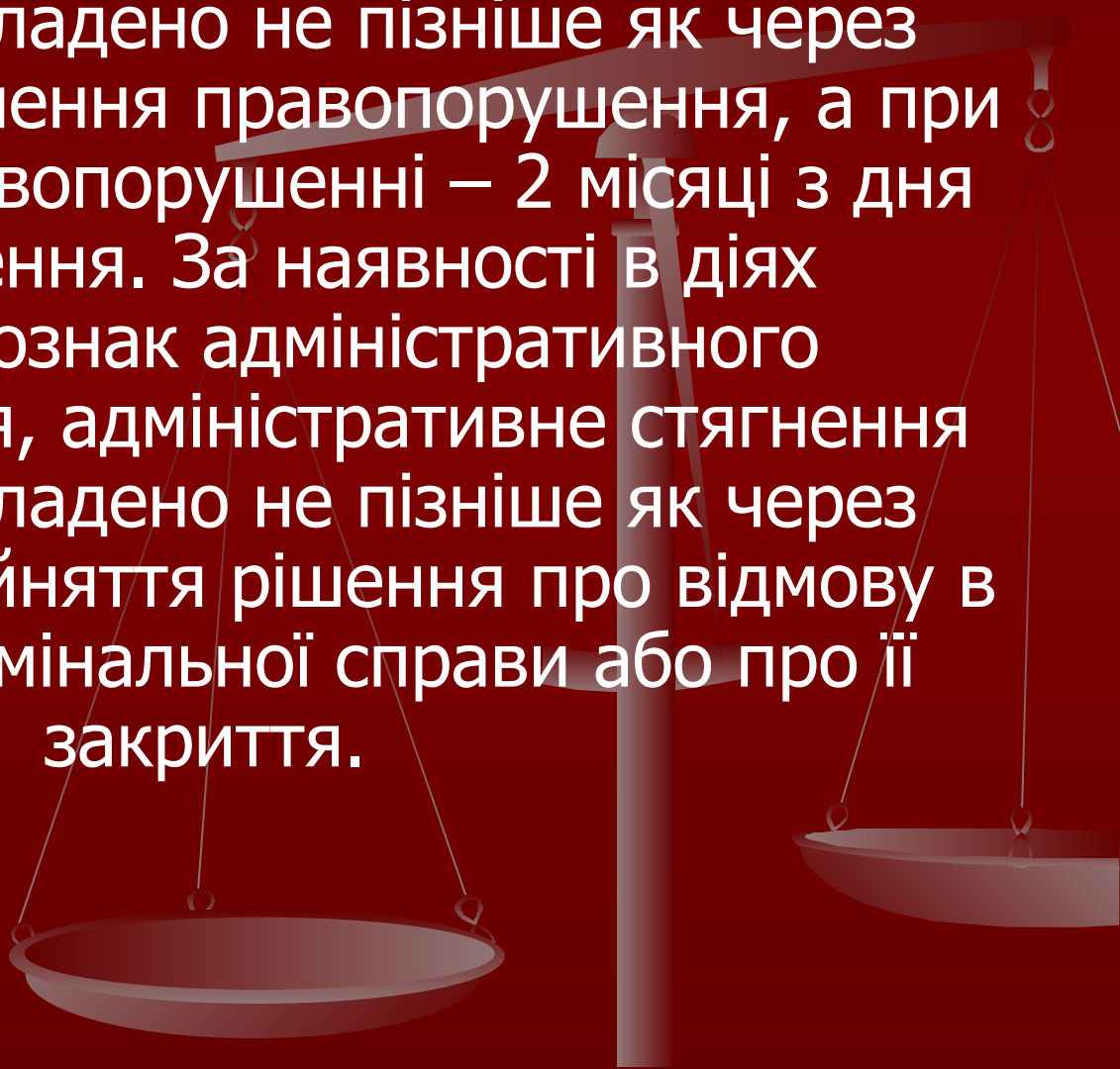
Іноземець може бути депортований за межі України в трьох випадках:

- якщо його дії суперечать інтересам забезпечення безпеки України або охорони громадського порядку;
- якщо це необхідно для охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України;
- якщо іноземець грубо порушив законодавство про правовий статус іноземців.

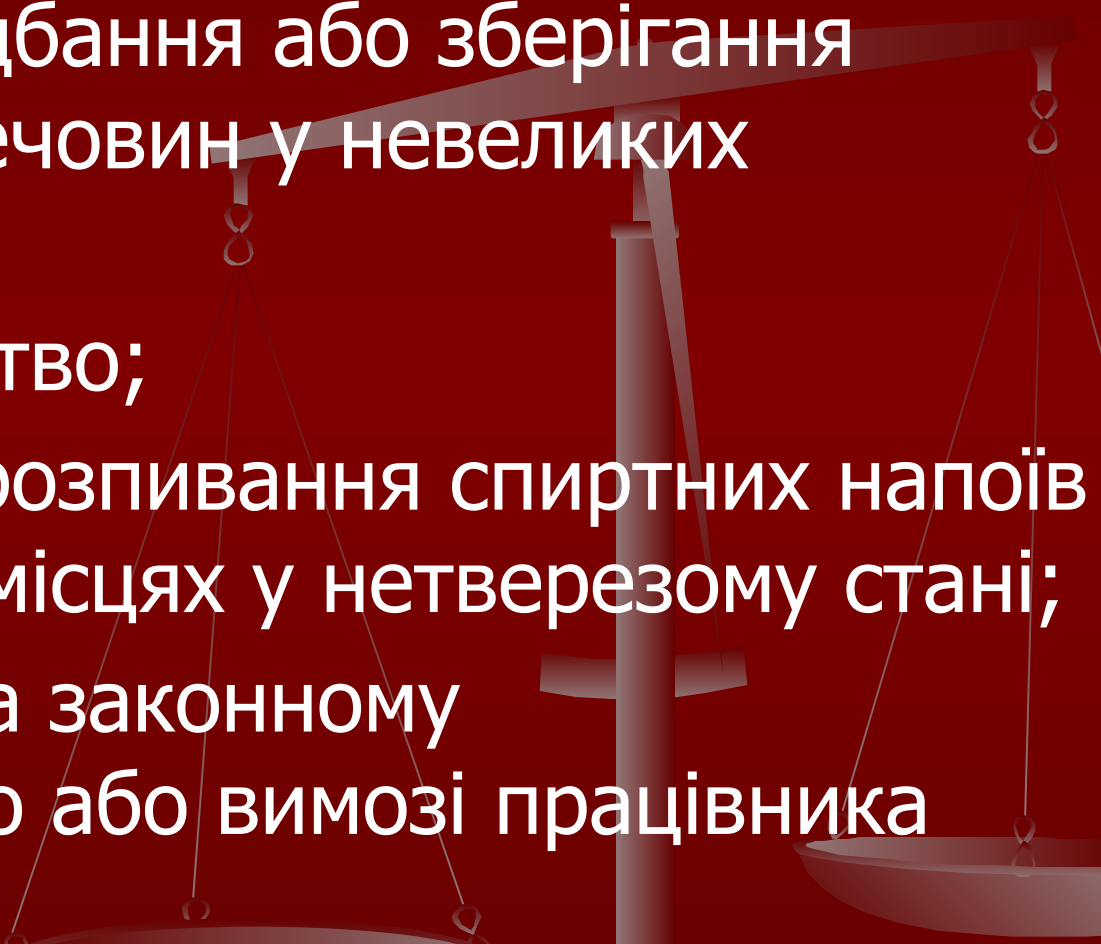

Адміністративне стягнення

- може бути накладено не пізніше як через місяць з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – 2 місяці з дня його виявлення. За наявності в діях порушника ознак адміністративного правопорушення, адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через місяць з дня прийняття рішення про відмову в порушенні кримінальної справи або про її закриття.

Адміністративні правопорушення

- незаконне придбання або зберігання наркотичних речовин у невеликих розмірах;
 - дрібне хуліганство;
 - неодноразове розпивання спиртних напоїв у громадських місцях у нетверезому стані;
 - злісна непокора законному розпорядженню або вимозі працівника міліції.
-

Література

- Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996р. // відомості Верховної Ради України. – 1996. - №30. – Ст.141.
- Кодекс України про адміністративні правопорушення з постатейними матеріалами / За ред. Демського Е.Ф.. – К.: Юрінком, 2001.
- Основи законодавства України про охорону здоров'я. Закон України від 19 листопада 1992р. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. - №4. – Ст.20.
- Законодавство України про адміністративну відповідальність / Бюлетень законодавства і юридичної практики України. – К.: Юрінком, 1997. - №3. – 240с.
- Колпаков В.К. Адміністративне право України: Підручник. – К.: Юрінком Інтер, 1999. – 736с.
- Адміністративне право України // за ред. Ю.П. Битяка. – Харків: Право, 2001. – 528с.
- Гладун З.С. Адміністративне право України. – Тернопіль: „Карт-бланш“, 2004. – 579с.